

รายงานผลการวิจัย (แผนงานวิจัย)

เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู
ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

The Development of Teacher Professional Competency
in English for Communication Knowledge among
Student Teachers through the Communicative
Language Teaching Approach

ผู้วิจัย

อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์

Soranabordin Prasansaph, Ph.D.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนิตา ไชยิตชัยวัฒน์

Assistant Professor Suneeta Kositchaivat, Ph.D.

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษานานาชาติ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีที่ดำเนินการเสร็จ พ.ศ. 2567

รายงานผลแผนงานวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครู
ด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

(The Development of Teacher Professional Competency in English for
Communication Knowledge among Student Teachers through the
Communicative Language Teaching Approach)

โดย

อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

การวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีงบประมาณ 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาจีนที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้สาขาวิชาเป็นหน่วยสุ่ม ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) แบบกลุ่มเดียว สอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-group pretest posttest design) การทดลองเริ่มต้นโดยการให้นักศึกษาครูทำแบบทดสอบก่อนเรียนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผสมผสานการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ ใช้เวลาทั้งสิ้น 16 คาบเรียน

เครื่องมือวิจัยที่สำคัญที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 3) หน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1) สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู หลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) นักศึกษาครูมีความคิดเห็นต่อแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ที่ระดับมาก

Abstract

This research aimed to 1) compare the professional competency in English communication skills of student teachers before and after instruction using the communicative language teaching (CLT) approach, and (2) examine the opinions of student teachers towards the learning management employing the communicative language teaching (CLT) approach. The study sample comprised 30 student teachers majoring in Chinese at the Faculty of Education, Silpakorn University, during the academic year 2023, obtained through cluster random sampling based on their major. An experimental research design was employed, utilizing a one-group pretest-posttest model. The experiment commenced with administering a pretest to the student teachers, followed by instructional activities designed to enhance their professional competency in English communication using a blended approach of CLT integrated with task-based learning and graphic organizer techniques, spanning 16 instructional sessions.

The research instruments used for data collection included 1) a test measuring the professional competency in English communication skills of student teachers, 2) a questionnaire gauging the student teachers' opinions of the CLT approach, and 3) instructional units focused on developing professional competency in English communication. Data were analyzed using basic statistics such as mean, standard deviation, and dependent t-tests.

The research findings indicated that:

1) the professional competency in English communication skills of student teachers significantly improved post-instruction with the CLT approach at the 0.05 level, and

2) the student teachers' opinions of the CLT approach were at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้ทุนสนับสนุน ประจำปีงบประมาณ 2565 ในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ และภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้การสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ภูเจริญศิลป์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ที่ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก Dr. Sarath Withanarachchi Samaranataki ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมด้านภาษาอังกฤษ และขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบภาษาที่ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัย จนได้เครื่องมือวิจัยที่สมบูรณ์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณนักศึกษาครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกคน ทุกสาขาวิชาที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะกรรมการวิจัย นวัตกรรม และการสร้างสรรค์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่พิจารณาอนุมัติทุนวิจัย และให้คำแนะนำในการปรับปรุงชุดโครงการวิจัยนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ พี่ๆ น้องๆ และเพื่อนๆทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง.....	จ
บทนำรวม (แผนงานวิจัย)	1
1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา (ภาพรวมทั้งโครงการ)	1
2. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	8
3. คำถามของแผนงานวิจัย.....	9
4. วัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัย.....	9
5. สมมติฐานของแผนงานวิจัย.....	9
6. ขอบเขตของแผนงานวิจัย.....	9
7. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
8. ความเชื่อมโยงของโครงการ.....	11
9. ความเชื่อมโยงของโครงการย่อยทั้งสองโครงการต่อโครงการใหญ่.....	14
10. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	19
11. เครื่องมือการวิจัย.....	71
12. ผลการวิจัย.....	78
13. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	86
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	93

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่.....	79
2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่.....	80
3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่.....	81
4 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่.....	82
5 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่.....	83
6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	84

บทนำรวม (แผนงานวิจัย)

แผนงานวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย รายงานแผนงานวิจัยจำนวน 1 เล่ม และรายงานชุดโครงการย่อย จำนวน 2 โครงการ รวม 2 เล่ม ได้แก่ โครงการย่อยที่ 1 เรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู (The Effects of a Task-Based Learning Approach and a Graphic Organizer Technique on the Development of Teacher Professional Competency in English Listening and Speaking Skills of Student Teachers) โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ เป็นหัวหน้าโครงการ และโครงการย่อยที่ 2 เรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู (The Effects of a Task-Based Learning Approach and a Graphic Organizer Technique on the Development of Teacher Professional Competency in English Reading and Writing Skills of Student Teachers) โดยอาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ เป็นหัวหน้าโครงการ

การรายงานผลของแผนการวิจัยในครั้งนี้จัดแบ่งการนำเสนอออกเป็นประเด็นหลักๆ ดังต่อไปนี้ 1) ความสำคัญและที่มาของปัญหา (ภาพรวมทั้งโครงการ) 2) วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย 3) ขอบเขตการวิจัย ได้แก่ เนื้อหา และพื้นที่ 4) ความเชื่อมโยงของโครงการวิจัยย่อย 5) แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเทคนิคผังมโนทัศน์ 6) ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 7) เครื่องมือการวิจัย 8) ผลการวิจัย และ 9) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ มีรายละเอียดดังนี้

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา (ภาพรวมทั้งโครงการ)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันอย่างกว้างขวางทั่วทุกมุมโลก เป็นภาษาที่มีความสำคัญมากภาษาหนึ่งในยุคปัจจุบัน เป็นภาษาราชการที่ใช้ใน 53 ประเทศ และมีผู้คนเป็นจำนวนมากกว่า 700 ล้านคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศทั่วโลก (Manjula, 2018) ผู้คนในหลายๆประเทศที่มีภาษาแม่เป็นของตนเองต่างใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการที่ใช้ติดต่อสื่อสารกัน ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญทั้งในประเทศที่สื่อสารกันโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เป็นภาษาที่สอง หรือแม้แต่เป็นภาษาราชการเพื่อการ

ติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ ประโยชน์ของภาษาอังกฤษจึงแผ่ไปในวงกว้าง เริ่มตั้งแต่การใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้คนการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ภาพยนตร์ระดับฮอลลีวูด เป็นภาษาที่ใช้แพร่หลายในโลกอินเทอร์เน็ต ในแวดวงการศึกษา และเพื่อประกอบอาชีพ และเพื่อการท่องเที่ยว (Shrishty, 2023)

โดยมีการนำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจและประสบความสำเร็จในการติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์ปัจจุบันทุกประเทศมีการติดต่อเชื่อมโยงถึงกันกลายเป็นสมาคมโลก ที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้วัฒนธรรมสังคม และเศรษฐกิจที่เปิดเสรีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดเป้าหมายในการยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา นอกเหนือจากภารกิจในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว โดยกระทรวงศึกษาธิการมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับเพื่อยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นและเต็มตามศักยภาพของผู้เรียน โดยการจัดให้มีโครงการพิเศษ ห้องเรียนพิเศษ และรายวิชาที่เน้นการจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษา เรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นอย่างเข้มข้นเพื่อสนองตอบต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ชุมชน และสังคม อันจะนำไปสู่การสร้างประชากรให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอันนำไปสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งการประกอบอาชีพในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ

ครูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ตามธรรมชาติของภาษา การปฏิสัมพันธ์ การเลียนแบบ และการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะ ครูที่มีความสามารถและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ จะเป็นต้นแบบที่ดีของผู้เรียนในการเรียนรู้และฝึกฝน ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ จะช่วยกระตุ้น สร้างแรงจูงใจ และพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และการใช้ภาษาของผู้เรียน การพัฒนาครูให้มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนดตามกรอบอ้างอิง CEFR (The Common European Framework of Reference for Languages) และมีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร (CLT) จึงเป็นความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการ เพื่อยกระดับความสามารถในการ

จัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลักของ CEFR

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญ เพราะครูเป็นผู้ที่ทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนเอื้ออำนวย ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้ และมีสมรรถนะด้านต่างๆ “ครู” จึงเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบกับประเทศไทยมีการปรับเปลี่ยนนโยบายทางการศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และทิศทางการศึกษาในอนาคต โดยได้กำหนดเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในวัฒนธรรมของชาติ มีความสามารถและเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของชาติ ครูสภาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักประการหนึ่งในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกใบอนุญาต และรับรองความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งความชำนาญในการประกอบวิชาชีพครู

จากหน้าที่และความสำคัญดังกล่าว ครูสภาในฐานะสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงได้ออกข้อบังคับครูสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาชาติ นอกจากนี้ คณะกรรมการครูสภา และคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเห็นสมควรกำหนดให้การทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเป็นกลไกหนึ่งในการผลิตผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อออกไปประกอบอาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา คือ หลักฐานการอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มีสิทธิประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้ซึ่งออกให้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2546 ที่กำหนดให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชน ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ยกเว้น ผู้มิได้ประกอบวิชาชีพหลักด้านการเรียนการสอน บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย การจัดการศึกษาในศูนย์การเรียนรู้ ผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา ผู้ใดประกอบวิชาชีพควบคุมดังกล่าวโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือแสดงด้วยวิธีการใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมที่จะประกอบวิชาชีพ รวมทั้งสถานศึกษาที่รับผู้มิได้รับใบอนุญาตเข้าประกอบวิชาชีพควบคุมในสถานศึกษาจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 78 และ 79 แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตและพัฒนาครูมืออาชีพในแต่ละสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาศิลปศึกษา และสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในการผลิตนักศึกษาวิชาชีพระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้สอดคล้องกับที่คุรุสภากำหนด ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาครูของคณะศึกษาศาสตร์ทุกสาขาวิชาบรรลุตามเป้าหมายที่คณะศึกษาศาสตร์กำหนด และมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลักประการหนึ่งก็คือรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning Approach: TBL) และเทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์ (Graphic Organizer Technique: GO) มาใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งประกอบได้ด้วยสมรรถนะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาครู

แนวการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับความนิยมแนวการสอนหนึ่งและเชื่อว่าเป็นแนวการสอนภาษาที่สามารถพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแนวการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติ และหลักการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ ก็คือแนวการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning Approach) ซึ่งเป็นแนวการสอนภาษาที่เชื่อว่า การเรียนรู้ภาษาเกิดจากการที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในขณะที่ปฏิบัติภาระงาน (Tasks) การสอนแบบเน้นภาระงาน มีหลักการ และกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นโดยผ่านการปฏิบัติจริงของผู้เรียน (learning by doing) และหลักการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม (active learning) ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเชื่อว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายได้ดี เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกการใช้ภาษาที่เหมือนจริงอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ การสอนแบบเน้นภาระงาน ยังยึดกรอบแนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม ที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาภาษา และสร้างเป็นองค์ความรู้ได้ในที่สุด Cohen และ Morrison (1996: 152-153) ได้ยืนยันเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของผู้เรียน เมื่อพิจารณาตามแนวคิดนี้จะพบว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้รู้ (expert) ที่คอยให้ความช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนต้องการ ดังที่ Willis (1996: 24-35) ได้กล่าวถึง

บทบาทของครูผู้สอนในการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ระบุว่า บทบาทที่สำคัญของครูเป็นเพียงผู้คอยควบคุมดูแล ให้ความช่วยเหลือ (monitor) และเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (facilitator) อยู่ห่างๆ ไม่เข้าไปขัดจังหวะการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน นอกจากนี้ การสอนแบบเน้นภาระงานยังใช้แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycholinguistics) เกี่ยวกับหลักการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition: SLA) ที่ระบุว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย (ในฐานะภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ) ได้ดีที่สุด ถ้าผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าไปร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยใช้ภาษาเป้าหมาย (Target language) ที่เรียนอย่างเป็นธรรมชาติ และมีลักษณะการใช้ภาษาเหมือนกับที่ใช้จริงนอกชั้นเรียน และยังเชื่อว่า ยิ่งผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาที่เรียนมากเท่าใด ผู้เรียนยิ่งเกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายได้ดีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น (Ellis, 2003: 6) การสอนแบบเน้นภาระงานมีสมมติฐานในการสอนภาษาที่ว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาได้ดีที่สุดโดยผ่านทาง การติดต่อสื่อสารกับคนอื่นด้วยภาษาเป้าหมายที่เรียน เหมือนอย่างกับผู้เรียนเรียนรู้ และรับรู้ในภาษาที่ 1 (L1) ซึ่ง Long (1983: 130-133) ก็ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับประเด็นนี้ไว้เช่นกันว่า การรับรู้ภาษาในผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุด เมื่อผู้เรียนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการต่อรองทางความหมาย (negotiation of meaning) ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะเกิดขึ้นตลอดเวลาในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันของมนุษย์ ในสังคม Ellis (2003: 105) ได้เสนอแนวคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (task-based learning) เป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาคำรู้ทางภาษาที่มาจากสัญชาตญาณ (implicit knowledge) ภายในตัวของผู้เรียนเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 4 ประการ (กรมวิชาการ, 2545: 19-24) ได้แก่ 1) เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร และในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นผลสำเร็จ 2) เพื่อให้สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ทางภาษา ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ 3) เพื่อพัฒนาทักษะการคิดผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงาน และ 4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น Willis (1996: 38-115) กล่าวว่า การสอนแบบเน้นภาระงาน มีลักษณะสำคัญคือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ และผู้เรียนมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้มากกว่าครูผู้สอน ครูจะเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรม และจัดเตรียมภาระงาน (tasks) สำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนของการเรียนการสอนที่สำคัญ ได้แก่ 1) ขั้นตอนปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) เป็นการแนะนำหัวข้อที่เรียน และอธิบายภาระงาน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจภาระงานที่จะปฏิบัติก่อนที่จะดำเนินการขั้นต่อไป โดยครูผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติภาระงานที่มีลักษณะคล้ายๆ กับภาระงานจริงที่ผู้เรียนจะ

ได้ปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป 2) ขั้นตอนปฏิบัติการงาน (Task Cycle) ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการปฏิบัติการงาน (Task) ซึ่งอาจจะทำเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม โดยครูผู้สอนจะสังเกตการณ์อยู่ห่างๆ ผู้เรียนจะมีอิสระในการปฏิบัติกิจกรรมภาระงานร่วมกับเพื่อน โดยใช้ภาษาเป้าหมายที่เรียน ขั้นการเตรียมนำเสนอ (Planning) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติการงานสำเร็จหรือครบตามเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้เรียนร่วมกันเตรียมนำเสนอผลการปฏิบัติการงานต่อชั้นเรียน โดยเตรียมนำเสนอทั้งในรูปของการพูด และการเขียน และขั้นการรายงานผลการปฏิบัติการงาน (Report) ผู้เรียนแต่ละคู่ หรือแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการปฏิบัติการงานต่อชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนคู่ หรือกลุ่มอื่นๆ ได้พิจารณาเปรียบเทียบผลการปฏิบัติการงาน หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงาน 3) ขั้นศึกษาภาษา (Language Focus) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ข้อผิดพลาด และปัญหาที่พบในการใช้ภาษาเป้าหมายในช่วงระหว่างปฏิบัติการงาน และขั้นการฝึกภาษา (Practice) ผู้เรียนจะได้ฝึกทำแบบฝึกหัดเสริมทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวนภาษาที่ยังเป็นปัญหา และเกิดข้อผิดพลาด เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย และใช้ได้อย่างถูกต้องต่อไป

เทคนิคผังโน้ตส์ (Graphic Organizer) เป็นกรอบแนวคิดและแนวทางการฝึกให้ผู้เรียนมีการคิดเป็นลำดับขั้นตอน เน้นการนำโครงสร้างความรู้เดิมมาช่วยในการตีความเรื่องที่อ่าน มีการระดมพลังสมองในกลุ่มโดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับครูผู้สอน มีการคาดคะเน ตรวจสอบความถูกต้องและการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งเทคนิคนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ เทคนิคผังโน้ตส์ยังเป็นเทคนิคที่ใช้สำหรับในการจัดทำแผนภาพความคิดรวบยอดหรือแผนผังสรุปทางความคิดซึ่งประกอบด้วยความคิดหรือข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างของข้อมูลและสร้างความรู้ความคิดให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับข้อมูลที่สำคัญได้ Cassidy (2012) กล่าวว่า ผังโน้ตส์ช่วยจัดระเบียบความคิดที่เป็นนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาและสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายและเร็วขึ้น นอกจากนี้ ทิศนา ขัมมณี (2545 : 47) ได้กล่าวว่า ผังโน้ตส์นอกจากใช้ในกระบวนการประมวลความรู้หรือจัดความรู้แล้วยังใช้เป็นเครื่องมือทางการคิดได้อย่างดี เนื่องจากการสร้างความคิดซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมอยู่ในสมองจำเป็นต้องแสดงออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม ผังโน้ตส์เป็นรูปแบบของการแสดงออกของความคิดที่สามารถมองเห็นและอธิบายได้อย่างเป็นระบบที่ชัดเจนและประหยัดเวลา เป็นเครื่องมือที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดและ

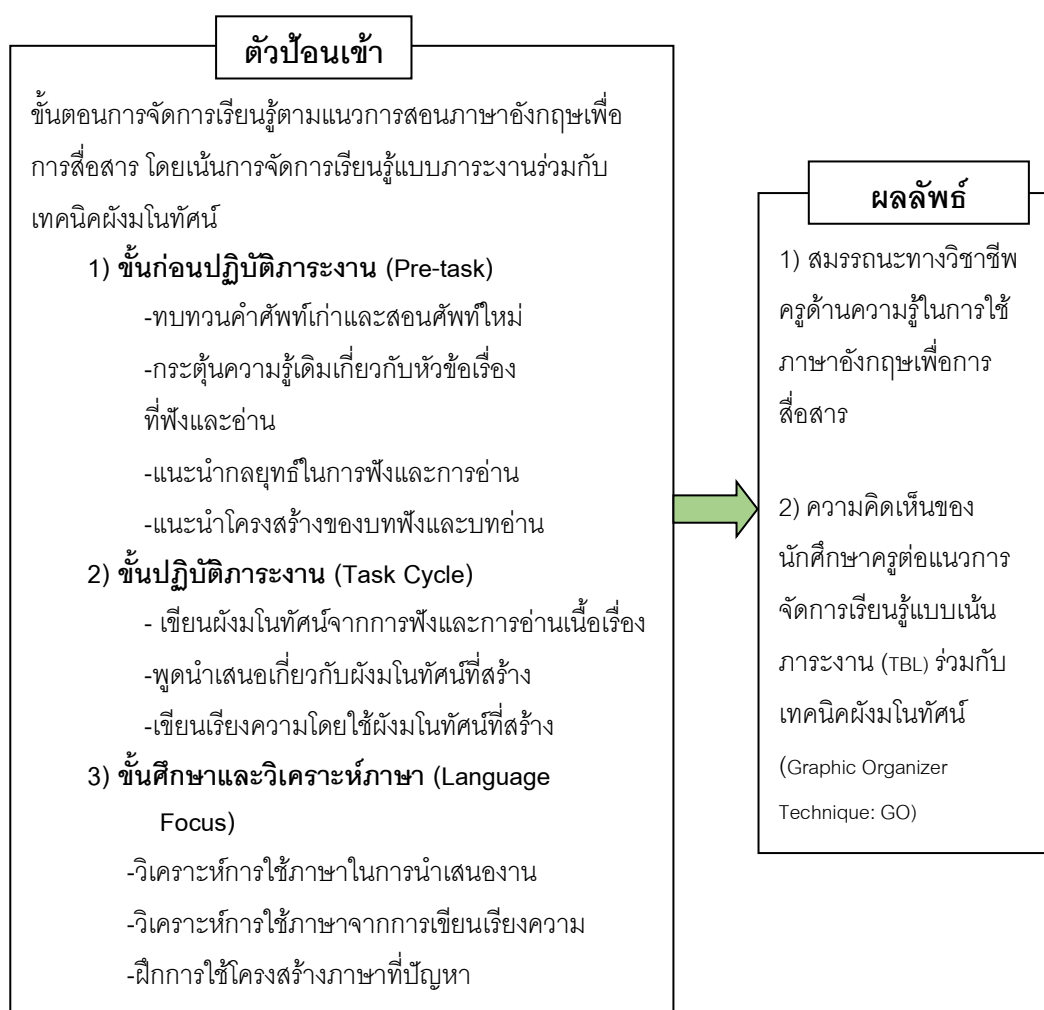
ช่วยสนับสนุนความคิดของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้มองเห็นถึงความคิดรวบยอดเพื่อนำเสนออย่างมีความหมาย ในการนำผังมโนทัศน์ไปใช้ในการเรียนการสอนจะมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนและต่อตัวผู้เรียน ในด้านประโยชน์ต่อครูผู้สอน จะช่วยครูพัฒนากลยุทธ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนคิดในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา เรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีการวางแผนการทำงานของความคิด ผู้สอนจะเห็นภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเรียนรู้อะไรและรู้อย่างไร แสดงให้เห็นถึงวิธีคิดของผู้เรียนและสามารถใช้เป็นเสมือนสำเนาความรู้ของผู้เรียน ในด้านประโยชน์ต่อผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างรูปแบบความเข้าใจของตนเอง สร้างรูปแบบการคิดซึ่งเป็นไปตามปัญญาของผู้เรียนแต่ละคน

จากแนวคิดหลักของแนวการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning Approach: TBL) และเทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์ (Graphic Organizer Technique: GO) ที่กล่าวมาข้างต้นจะพบว่า ทั้ง 2 แนวคิดมีหลักการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning Approach: TBL) และเทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์ (Graphic Organizer Technique: GO) มาใช้พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาครูของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และมีผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครูหลักสูตรปริญญาตรีตามเกณฑ์มาตรฐานที่คุรุสภากำหนด

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าโดยส่วนมากจะเป็นงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้ทั่วไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูไม่ได้วิจัยมุ่งเน้นเฉพาะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่นงานวิจัยของธนกฤต อึ้งน้อยม, 2563; ชัมชุดิน มามะ, 2564; นันทินี นักดนตรี, 2565; นางลักษณ มโนวลัยเลา และคณะ, 2565 นอกจากนี้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น ภัทราพรรณ วรณประเสริฐ, 2564; นิพนธ์ ยอดศรี บรรจง เจริญสุข และญาณิศา บุญจิตร, 2565 แต่เป็นงานวิจัยที่มีเป้าหมายหลักเป็นการพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของครูประจำการไม่ใช่ของนักศึกษาครูที่จะไปสอบวัดความรู้เพื่อรับใบประกอบวิชาชีพ หรือมีงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษแต่เพื่อเตรียมความพร้อมในก่อนไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จึงกล่าวได้ว่ายังไม่มีงานวิจัยใดที่ศึกษาอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมถึงการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบวัดความรู้เพื่อรับใบประกอบวิชาชีพครูตามระเบียบข้อบังคับของคุรุสภา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. คำถามของแผนงานวิจัย

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักศึกษาครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ที่ระดับใด

4. วัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5. สมมติฐานของแผนงานวิจัย

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษาครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ที่ระดับมาก

6. ขอบเขตของแผนงานวิจัย

6.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วยนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาศิลปศึกษา และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้น 467 คน

6.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีนที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้สาขาวิชาเป็นหน่วยสุ่ม โดยสุ่มได้ นักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 30 คน และตามข้อกำหนดของครูสภาได้กำหนดให้มีการจัดกลุ่มเรียนของนักศึกษาครูได้ไม่เกินกลุ่มเรียนละ 30 คน ซึ่งเป็นข้อจำกัดประการหนึ่งของการวิจัยนี้

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนของนักศึกษาครู โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติภาระงานโดยใช้ผังมโนทัศน์ในการวางแผนปฏิบัติภาระงานที่ผู้เรียนได้รับมอบหมาย และฝึกการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บูรณาการทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่คล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับการใช้ภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมทำภาระงานโดยใช้ผังมโนทัศน์ (Pre-task) 2) ขั้นทำภาระงานโดยใช้ผังมโนทัศน์ (Task Cycle) และ 3) ขั้นวิเคราะห์และศึกษาภาษา (Language Focus)

2. **สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาครูในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย ข้อสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษแบบปรนัย จำนวน 15 ข้อ 15 คะแนน และแบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ 10 คะแนน รวม 25 คะแนน ข้อสอบวัดการพูดภาษาอังกฤษ 1 สถานการณ์ คะแนนเต็ม 25 คะแนน ข้อสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัยจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน และแบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ 5 คะแนน รวม 25 คะแนน และข้อสอบวัดการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ 25 คะแนน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

3. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึกเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พิจารณาจากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ

4. **นักศึกษา** หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ในหลักสูตรวิชาชีพครู หลักสูตร 4 ปี ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2566

8. ความเชื่อมโยงของโครงการ

8.1 **โครงการวิจัยย่อยที่ 1** ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

คำถามการวิจัย

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
3. นักศึกษาครูประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์
3. เพื่อเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

สมมติฐานการวิจัย

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน
2. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักศึกษาครูประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วยนักศึกษาครูสาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน และสาขาวิชาศิลปศึกษา รวมทั้งสิ้น 467 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้สาขาวิชาเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้นักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น 30 คน และตามข้อกำหนดของครูสภาได้กำหนดให้มีการจัดกลุ่มเรียนของนักศึกษาครูได้ไม่เกินกลุ่มเรียนละ 30 คน ซึ่งเป็นข้อจำกัดประการหนึ่งของการวิจัยนี้

8.2 โครงการย่อย 2 ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

คำถามการวิจัย

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาครู หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

2. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

3. นักศึกษาครูประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาวิชาชีพครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

3. เพื่อเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

สมมติฐานการวิจัย

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาครู หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ สูงกว่าก่อนเรียน

2. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ สูงกว่าก่อนเรียน

3. นักศึกษาครูประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษาครูที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2566 ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาวิชาชีพรุ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาศิลปศึกษา และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้น 467 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และตามข้อกำหนดของครูสภาได้กำหนดให้มีการจัดกลุ่มเรียนของนักศึกษาครูได้ไม่เกินกลุ่มเรียนละ 30 คน ซึ่งเป็นข้อจำกัดประการหนึ่งของการวิจัยนี้

9. ความเชื่อมโยงของโครงการย่อยทั้งสองโครงการต่อโครงการใหญ่

ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนต่างมีความสำคัญต่อการสื่อสารอย่างปฏิเสธไม่ได้ แต่ละทักษะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษต้องมีความรู้ มีกลยุทธ์ในการฝึกทักษะต่างๆ ที่ต่างกันไป อย่างไรก็ตามในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเน้นฝึกทักษะใด ล้วนเกี่ยวข้องกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค คำโครงสร้าง บริบท วัฒนธรรม ความหมาย การตีความทั้งสิ้น การสอนภาษาอังกฤษในสมัยก่อนมักจะใช้วิธีการสอนแยกทักษะ ตัวอย่างเช่นวิธีการสอนแบบ Audio Lingual เน้นการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนในการสอนพูดภาษาอังกฤษ หรือการสอนแบบเน้นไวยากรณ์ (Grammar Translation) ที่เน้นกฎไวยากรณ์และการแปลเป็นภาษาแม่ การสอนเหล่านี้เป็นการสอนให้ผู้เรียนได้รับความรู้เท่านั้นแต่ไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริง ในการสอนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสื่อสารได้จริงจึงควรจัดการเรียนรู้ภาษาแบบผสมผสานทักษะเข้าด้วยกัน ดังที่ Hinkel (2010) กล่าวว่าถ้าอยากจะเรียนรู้ภาษาต้องแบ่งแยกเนื้อหาออกเป็นส่วน เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาแต่ละส่วนได้ แต่ในการใช้ภาษานั้นทุกทักษะจะต้องผสมผสานกัน ไม่สามารถแยกขาดจากกันได้

เมื่อพิจารณาโครงการย่อยทั้งสองโครงการ จะพบว่าทั้งสองโครงการมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทั้งสองโครงการต่างใช้กระบวนการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงานตามแนวทางของ Willis (1996) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในการปฏิบัติภาระงานอย่างมีจุดหมาย ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยไม่ต้องกังวลว่าจะเกิดข้อผิดพลาด กิจกรรมต่างๆเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม หรือเป็นคู่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการใช้ภาษาที่กับการใช้ภาษาจริงของชาวต่างชาติเจ้าของภาษา การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่กดดัน ไม่จำเป็นต้องถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก็สามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ (Nunan, 1989) กอรปกับการนำเทคนิคผังมโนทัศน์มาช่วยให้ผู้เรียนจัดการข้อมูลอย่างเป็นลำดับและมีประสิทธิภาพ (Al-Jarf, 2011) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาที่ทำให้การจัดการชั้นเรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ช่วยสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดการจดจำข้อมูลได้แม่นยำขึ้น และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษา (Hofland, 2007; Murley, 2007; Fiktorius, 2013) ห้องเรียนภาษาที่ใช้เทคนิคผังมโนทัศน์จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายและไม่กดดันอีกด้วย (Miao, 2007)

โครงการย่อยที่ 1 เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาครู ในกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการพัฒนาทักษะการฟังเนื่องจากทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง จากการศึกษาเกี่ยวกับทักษะที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันพบว่า เราจะใช้เวลาประมาณร้อยละ 70-80 ของเวลาในการทำงานเพื่อสื่อสารทักษะที่ใช้มากที่สุดในแต่ละวันคือการฟัง (ร้อยละ 45-55) รองลงมาคือการพูด (ร้อยละ 20-30) การอ่าน (ร้อยละ 16) และการเขียน (ร้อยละ 9) (Vani & Naik, 2023) การฟังจะช่วยให้ผู้ฟังได้รับข้อมูลจากเสียงที่ได้ยิน การฟังที่ดีจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร ถ้าฟังไม่เข้าใจก็จะสื่อสารไม่รู้เรื่อง การฟังจะเกี่ยวข้องกับการได้ยินเสียง การตีความหมายจากคำพูด จากน้ำเสียง และบริบทเพื่อทำความเข้าใจในสารที่ได้รับ ความสามารถในการฟังที่ดีจะช่วยเสริมให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจความหมายในการสนทนา เข้าใจในวัฒนธรรมและตอบสนองข้อความต่างๆได้อย่างเหมาะสม ในช่วงที่สองของการทำวิจัยโครงการย่อยที่ 1 ผู้วิจัยได้เน้นให้นักศึกษาดูคลิปวิดีโอเพื่อซึมซับภาษาที่จะต้องฝึกพูดผ่านเสียงที่ได้ยิน แล้วปฏิบัติภาระงานโดยใช้ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือช่วยนำทางให้พูดภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจมากขึ้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เห็นได้ชัดที่สุด จึงดูเหมือนเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งเนื่องจากเป็นการตอบโต้สื่อสารที่เกี่ยวข้องกันระหว่างคนถึงคนมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันผ่านการเปล่งเสียงแสดงความรู้สึก สีนํ้าท่าทาง และแววตา ในขณะเดียวกันเพื่อ

แสดงออกถึงความคิดอารมณ์และความรู้สึกความสามารถในการพูดที่คล่องแคล่วจึงเป็นเรื่องสำคัญ ที่จะทำให้การพูดคุยสนทนาติดต่อสื่อสารเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงเสริมให้ผู้พูดสามารถสร้างความสัมพันธ์และก่อให้เกิดการเข้าใจในวัฒนธรรมอีกด้วย ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความต้องการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย (Al-Tamimi et al., 2020) การพูดเป็นทักษะที่ยาก และซับซ้อนที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Srinivas, 2019)

โครงการย่อยที่ 2 เป็นการศึกษาที่เน้นการพัฒนาสมรรถนะด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ สมรรถนะด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนภาษาและนักศึกษาครู เนื่องจากเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและความสามารถในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น การมีทักษะการอ่านและการเขียนที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเข้าใจข้อมูลต่าง ๆ ได้ดีขึ้น แต่ยังเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาการ การที่ผู้เรียนสามารถอ่านและเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษได้ดีจะช่วยให้พวกเขาสามารถเข้าถึงข้อมูลและทรัพยากรการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้มากขึ้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในสาขาวิชาต่าง ๆ อีกทั้งการอ่านยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์และการวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในระดับสูง

นอกจากนี้ การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการสื่อสารและการแสดงความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนความรู้และประสบการณ์ของตนเองได้อย่างเป็นระบบและชัดเจน นักศึกษาครูที่มีทักษะการเขียนที่ดีจะสามารถสร้างสรรค์เนื้อหาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และสามารถสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ การเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการจัดระเบียบความคิดสมรรถนะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลปัจจุบัน การที่ผู้เรียนสามารถอ่านและเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษได้ดีจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและทรัพยากรการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง Stanovich และ Cunningham (2020) กล่าวว่า การอ่านช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะในการคิดวิเคราะห์ ผู้เรียนที่มีทักษะการอ่านที่ดีจะสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจและวิเคราะห์

ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาอังกฤษ การอ่านวรรณกรรม บทความวิจัย และสื่อต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ และรูปแบบประโยคที่หลากหลาย การเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น Snow, Burns, และ Griffin (1998) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาและวิชาชีพ ผู้เรียนที่มีสมรรถนะในการอ่านที่ดีจะมีความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาทางวิชาการและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างเหมาะสม

การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการอ่าน Graham และ Perin (2007) ระบุว่า การเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์และการเรียนรู้ในระยะยาว การเขียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนความคิดและความรู้ของตนเองได้อย่างเป็นระบบและชัดเจน นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ไขปัญหา สำหรับนักศึกษาครู ทักษะการเขียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากนักศึกษาจะต้องใช้ทักษะเหล่านี้ในการสร้างสรรค์เนื้อหาการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน Bereiter และ Scardamalia (1987) ชี้ให้เห็นว่าการเขียนช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสในการคิดวิเคราะห์และสะท้อนความรู้ของตนเองในรูปแบบที่เป็นระบบและมีโครงสร้าง นักศึกษาครูที่มีทักษะการเขียนที่ดีจะสามารถสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างชัดเจน และสามารถพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

โดยสรุปแล้ว สมรรถนะด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาและนักศึกษาครู โดยทักษะการอ่านช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเข้าใจเนื้อหาวิชาการต่าง ๆ ในขณะที่ทักษะการเขียนช่วยในการสื่อสารและแสดงความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะทั้งสองด้านนี้จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จในวิชาชีพและการเรียนรู้ในระยะยาว

ทักษะภาษาเป็นทักษะที่จำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ในปัจจุบันยิ่งนัก ดังนั้นการวางแผนเพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจึงเป็นเรื่องสำคัญที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Pakula, 2019) ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศย่อมเกี่ยวข้องกับการฝึกฝนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การสอนการใช้ภาษาอังกฤษที่ผสมผสานกันทั้งสี่ทักษะเป็นการสอนภาษาที่สมจริง และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริง (Ummi Kalsum et al, 2023) ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนต่างมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กันเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างเหนียวแน่น คล้ายกับเป็นลูกโซ่ ที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่าง

เด็คขาด (Sadiku, 2015) เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษา จะเห็นว่าทักษะต่างๆจะเกี่ยวข้องกันเสมอ การพูดย่อมต้องเกี่ยวข้องกับการฟังอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คนที่สนทนากันจะต้องฟังคู่สนทนาของตนด้วยก่อนพูดได้ตอบ หรือถามคำถามไปแล้วก็ต้องรอฟังคำตอบ ส่วนทักษะอื่นๆก็มีความเกี่ยวข้องกันด้วย เช่น อ่านแล้วจดบันทึก แล้วนำร่างบันทึกที่จดไว้มาเป็นแนวทางในการพูดนำเสนอ หรือฟังอะไรแล้วเขียนสรุป ส่วนการเขียนก็ต้องอาศัยการอ่านหรือการฟังเพื่อให้ได้ข้อมูลมาเขียน หรือคนที่เขียนได้ดีมักจะเป็นคนที่มีประสบการณ์อ่านหรือฟังในปริมาณที่มากพอ ความรู้และข้อมูลที่ผู้เขียนมีจะส่งผลต่อคุณภาพงานเขียน จึงกล่าวได้ว่าเมื่อมีทักษะการฟังที่ดีทักษะการพูดก็จะดีด้วย หากทักษะการอ่านเพิ่มสูงขึ้นความสามารถในการเขียนก็เพิ่มด้วย ความสามารถในการฟังที่ดีจะช่วยให้การออกเสียงเวลาพูดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การอ่านมากๆจะช่วยเสริมให้เกิดความรู้ด้านคำศัพท์ ความสามารถในการตีความเพิ่มสูงขึ้น และจะส่งผลต่อการเขียนบรรยาย การพัฒนาทักษะการเขียนจำเป็นต้องฝึกฝนการเขียนที่ดีก็จะทำให้เกิดการเข้าใจโครงสร้างภาษาที่ลุ่มลึกมากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อทั้งการอ่านการพูด และการฟังไปพร้อมๆกัน

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติคล้ายกับที่เจ้าของภาษาสื่อสารจริงนั้นหมายความว่าเราจะไม่ฝึกเพียงทักษะใดทักษะหนึ่งแต่เพียงลำพัง ภาษาที่มนุษย์ใช้สื่อสารโดยปกตินั้น จะไม่ใช่ทักษะใดทักษะหนึ่งแต่เพียงทักษะเดียว (Selma et al, 2010) ทักษะการฟังมักจะไม่เป็นทักษะโดดเดี่ยวลำพัง แต่จะผสมผสานไปกับทักษะอื่นๆ อยู่เสมอ เช่น ฟังและพูด หรือฟังและอ่านไปพร้อมๆกัน นั่นเป็นเพราะการสื่อสารจำเป็นต้องมีการผสมผสานอย่างน้อยหนึ่งทักษะหลักและทักษะย่อยอื่นๆ การสอนแบบผสมผสานทักษะภาษาอังกฤษเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาอย่างทอแม้นและเป็นธรรมชาติ จึงทำให้การเรียนรู้ภาษาน่าสนใจและมีความหมายมากยิ่งขึ้น (Sbai, 2016)

ครูสอนภาษาอังกฤษควรสอนทักษะภาษาทั้งสี่ทักษะอย่างเป็นธรรมชาติ ครูควรกำหนดผลลัพธ์สุดท้ายในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การฟังและการพูดมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด เช่นเดียวกับการฝึกทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรเน้นฝึกทักษะทั้งสี่ควบคู่กันไปรวมทั้งเป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยพัฒนาทักษะทั้งสี่ให้กับผู้เรียนไปพร้อมๆกัน ครูควรกำหนดภาระงานเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานที่ได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่ผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ (Sadiku, 2015) ดังนั้นการมุ่งเสริมทักษะทั้ง 4 นี้ย่อมก่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนทักษะเดียว ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์มากที่สุดเมื่อสามารถหาความสมดุลใน

การพัฒนาทั้งสี่ทักษะและเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่มีความซับซ้อนได้อย่างชัดเจน กลุ่มฝึกสมจริงอย่างเป็นธรรมชาติ (Sbai, 2016)

10. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง เอกสาร รวมทั้งบทความต่างๆเกี่ยวกับหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

10.1 หลักสูตรวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มุ่งผลิตนักศึกษาครูให้เป็นผู้รอบรู้และลึกซึ้งในศิลปวิทยาการสาขาต่าง ๆ จำนวน 9 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาศิลปศึกษา และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์หลักในการผลิตนักศึกษาครูที่มีความรู้ ความสามารถทางการสอนในสาขาของตนเอง เป็นผู้ที่มีความรู้และสามารถ นำความรู้เหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งผลิตนักศึกษาครูที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณและเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคม โดยแต่ละสาขาวิชาได้พัฒนาหลักสูตรเฉพาะของสาขาวิชาตนเอง แต่มีลักษณะกรอบโครงสร้างหลักสูตรที่เหมือนกันที่กำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาต่างๆตามหมวดวิชา ได้แก่ 1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งแบ่งออกเป็นวิชาบังคับ และวิชาเลือก 2) หมวดวิชาเฉพาะซึ่งแบ่งออกเป็นวิชาชีพครู และวิชาเอก (วิชาเอกบังคับและวิชาเอกเลือก) และ 3) หมวดวิชาเลือกเสรี

ในหมวดวิชาเฉพาะของทุกหลักสูตรที่เป็นวิชาชีพครูได้กำหนดให้นักศึกษาครูของแต่ละสาขาวิชาเรียนวิชาชีพครู จำนวน 40 หน่วยกิต และในจำนวน 40 หน่วยกิตนี้ มีรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีภาคีวิชาการสอนภาษานานาชาติเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 2 รายวิชา 4 หน่วยกิต ได้แก่ รายวิชา 466 201 การพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ 2(1-2-3) (Development of English Proficiency) และรายวิชา 466 202 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ 2(1-2-3)

คำอธิบายรายวิชา 466 201 การพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (Development of English Proficiency) 2(1-2-3) การพัฒนาสมรรถภาพทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเน้นทักษะทั้งสี่ด้านรวมถึงไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการและในชีวิตประจำวัน

คำอธิบายรายวิชา 466 202 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ (English for Academic and Professional Achievement) 2(1-2-3) การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ และมีวิจารณญาณในหัวข้อต่าง ๆ ที่หลากหลาย การเสริมสร้างทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อโอกาสในการทำงาน และการใช้ชีวิตที่ดีขึ้นของผู้เรียน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้กำหนดให้นักศึกษาครูแต่ละสาขาวิชาเรียนรายวิชา 466 201 การพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 และเรียนรายวิชา 466 202 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ของแต่ละปีการศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ได้เก็บข้อมูลการวิจัยของนักศึกษาครูในภาคเรียนที่ 2 ซึ่งการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยย่อยที่ 2 ภายใต้แผนงานวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

10.2 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงแค่เครื่องมือในการสื่อสารภายในชั้นเรียน แต่ยังเป็นสะพานที่เชื่อมโยงผู้คนจากหลากหลายวัฒนธรรมและประเทศทั่วโลก การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน การศึกษา และการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมโลกที่เชื่อมต่อกันมากขึ้น ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงกลายเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน

แนวคิดของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้รับพัฒนาและขยายความโดยนักวิชาการหลายท่านที่มีชื่อเสียงด้านการจัดการเรียนรู้ภาษา เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักวิชาการได้เน้นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ครบถ้วน ซึ่งประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมถึงความเข้าใจในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารจริง ๆ ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ในส่วนนี้ จะกล่าวถึงแนวคิดและหลักการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามที่นักวิชาการชั้นนำได้เสนอไว้ โดยจะเน้นไปที่ความหมายและการประยุกต์ใช้ในบริบทการเรียนการสอน รวมถึงการอ้างอิงแนวคิดจากนักวิชาการที่มีอิทธิพลในสาขานี้ เช่น Hymes, Canale และ Swain, Widdowson, Littlewood และ Richards และ Rodgers การเข้าใจแนวคิดเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10.2.1 ความหมาย

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหมายถึงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ระหว่างผู้พูดสองฝ่ายหรือมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบการพูด การฟัง การอ่าน หรือการเขียน การสื่อสารไม่ได้จำกัดเพียงแค่การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเข้าใจบริบททางสังคม วัฒนธรรม และสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นหัวข้อที่ได้รับการศึกษาและพัฒนาจากนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งแต่ละท่านได้เสนอแนวคิดและเน้นย้ำแง่มุมที่แตกต่างกันของการสื่อสารในภาษาอังกฤษ หนึ่งในนักวิชาการที่มีอิทธิพลในด้านนี้คือ Hymes (1972) ซึ่งได้พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับ "Communicative Competence" ซึ่งไม่เพียงแต่หมายถึงการรู้คำศัพท์และไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม Hymes เน้นว่าผู้เรียนควรมีความสามารถในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ Canale และ Swain (1980) ได้พัฒนาแนวคิดของ Hymes โดยเสนอกรอบแนวคิดของ Communicative Competence ที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ Grammatical Competence, Sociolinguistic Competence, Discourse Competence และ Strategic Competence โดย Canale และ Swain เชื่อว่าการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องการความเข้าใจในหลายๆ ด้านของภาษา รวมถึงการใช้กลยุทธ์เพื่อรักษาการสื่อสารเมื่อเกิดปัญหา Widdowson (1978) ได้แยกความแตกต่างระหว่าง "Usage" และ "Use" ในการใช้ภาษา โดยเขาเน้นว่าการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาตินั้นมีความสำคัญในการสื่อความหมายจริงๆ การใช้ภาษาควรมีความหมายและตรงกับบริบทมากกว่าการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น Littlewood (1981) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นกิจกรรมการสื่อสารในห้องเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง Littlewood เชื่อว่าการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริงๆ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น Richards และ Rodgers (2001) ได้นำเสนอการสอนภาษาตามแนวคิด

Communicative Language Teaching (CLT) โดยเน้นการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และการใช้ภาษาในบริบทจริง Richards และ Rodgers เชื่อว่าการสอนภาษาในแนวคิดนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการในชีวิตจริง Nunan (1989) ได้เน้นการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการแบบ Communicative Language Teaching (CLT) ซึ่งเน้นการใช้ภาษาจริงในสถานการณ์ต่างๆ และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน การสอนที่เน้นการสื่อสารนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่หลากหลาย ในทำนองเดียวกัน Harmer (2007) ได้สนับสนุนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมที่มีความหมายและน่าสนใจสำหรับผู้เรียน Harmer เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาควรจะเป็นกระบวนการที่มีชีวิตชีวาและเน้นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

ดังนั้นจากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหมายถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมในสถานการณ์จริง ผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนที่เน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการเข้าใจบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ การพัฒนาแนวคิดการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากนักวิชาการข้างต้นได้ส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความหลากหลายและสอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริงมากยิ่งขึ้น การเข้าใจและนำแนวคิดเหล่านี้มาปรับใช้สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารที่ดีและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

10.2.2 หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching, CLT) เป็นแนวทางการสอนภาษาที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริง และมีความหมายต่อผู้เรียน หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

1. Communicative Competence (ความสามารถในการสื่อสาร)

Hymes (1972) ได้เสนอแนวคิดเรื่องความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดที่เน้นการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในบริบททางสังคมที่หลากหลาย ความสามารถในการสื่อสารไม่ได้หมายถึงการรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างถูกต้องและเหมาะสม ความสามารถในการสื่อสารแบ่งออกเป็นสี่ด้านหลัก ได้แก่ ความสามารถทางภาษา (linguistic competence) ความสามารถในการจัดการสนทนา

(discourse competence) ความสามารถทางสังคมวัฒนธรรม (sociocultural competence) และความสามารถในการใช้กลยุทธ์การสื่อสาร (strategic competence)

1) ความสามารถทางภาษา (linguistic competence) หมายถึงความสามารถในการใช้ระบบเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคของภาษาได้อย่างถูกต้อง เช่น การรู้วิธีการสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในบริบทที่แตกต่างกัน การออกเสียงคำได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง นอกจากนี้ยังรวมถึงการรู้จักและใช้กฎไวยากรณ์ของภาษา เช่น การผันกริยาตาม tense การจัดเรียงคำในประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง

2) ความสามารถในการจัดการสนทนา (discourse competence) หมายถึงความสามารถในการเชื่อมโยงและจัดการข้อความในการสนทนา การใช้ภาษาเพื่อสร้างความหมายและความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น เช่น การใช้คำเชื่อมเพื่อเชื่อมโยงประโยค การจัดเรียงเนื้อหาให้มีลำดับที่เหมาะสม การใช้รูปแบบการพูดที่ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่น ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงประโยคและย่อหน้าให้เป็นเนื้อหาที่ต่อเนื่องและมีความหมาย การใช้คำเชื่อมและเครื่องมือในการเชื่อมโยงข้อความ เช่น การใช้คำสันธาน การใช้คำสรรพนามแทนคำที่กล่าวถึงก่อนหน้า การสร้างและจัดการโครงสร้างของการสนทนาให้มีความสมบูรณ์และมีความหมาย

3) ความสามารถทางสังคมวัฒนธรรม (sociocultural competence) หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ความเข้าใจในบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล การปรับเปลี่ยนวิธีการพูดตามสถานการณ์ทางสังคม รวมถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมและบริบททางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น การเข้าใจความหมายแฝงในคำพูด การรู้จักและใช้ภาษาที่เหมาะสมตามระดับความสุภาพ การรู้จักและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรม การใช้คำพูดและท่าทางที่เหมาะสมในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน การเข้าใจและตอบสนองต่อความคาดหวังและความต้องการของผู้ฟังในบริบททางวัฒนธรรมต่างๆ

4) ความสามารถในการใช้กลยุทธ์การสื่อสาร (strategic competence) หมายถึงความสามารถในการใช้กลยุทธ์เพื่อแก้ไขปัญหาในการสื่อสาร เช่น การอธิบายเพิ่มเติมเมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจ การหาวิธีใหม่ในการสื่อสารเมื่อเกิดอุปสรรค การใช้คำอื่นแทนเมื่อไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องการ การอธิบายเพิ่มเติมหรือยกตัวอย่างเมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจ การใช้ภาษากายเพื่อช่วยในการสื่อสาร รวมถึงการใช้กลยุทธ์เพื่อแก้ไขปัญหาในการสื่อสาร การอธิบายใหม่เมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจ การใช้คำอื่นแทนเมื่อไม่รู้คำที่ต้องการใช้ การใช้ภาษากายและท่าทางเพื่อช่วยในการสื่อสาร เช่น การชี้

การแสดงอารมณ์ผ่านการแสดงออกทางใบหน้า การปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสารตามสถานการณ์และบริบท เช่น การพูดช้าลงเมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจ การใช้ประโยคที่ง่ายขึ้นเมื่อสื่อสารกับผู้เรียนภาษาใหม่

5) การมีความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ตามแนวคิดของ Hymes (1972) เป็นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาที่ครอบคลุมทุกด้านของการสื่อสาร ไม่ใช่แค่การรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์ แต่ยังต้องสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลายและซับซ้อนได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องในบริบททางสังคมต่างๆ

2. Interaction Hypothesis (สมมติฐานการปฏิสัมพันธ์)

Long (1983) ได้เสนอสมมติฐานการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Hypothesis) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนคนอื่น เป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษา สมมติฐานนี้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนา การปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายและได้รับการตอบสนองที่เป็นประโยชน์จากคู่สนทนา ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การปฏิสัมพันธ์ช่วยสร้างบริบทที่มีความหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์จริง ทำให้สามารถเข้าใจและจดจำคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และวลีต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น การใช้ภาษาจริงในบริบทที่มีความหมายช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอาจมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นในการสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ เช่น การพูดคุยเกี่ยวกับงานอดิเรก การถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวัน หรือการอภิปรายในกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาสังคม การใช้ภาษาในบริบทเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย

นอกจากนี้ การปฏิสัมพันธ์ยังช่วยให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองและการแก้ไขข้อผิดพลาดจากคู่สนทนา ทำให้สามารถปรับปรุงการใช้ภาษาได้อย่างต่อเนื่อง การได้รับข้อเสนอแนะและการแก้ไขข้อผิดพลาดในขณะที่ใช้ภาษาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและปรับปรุงทักษะของตนเองได้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียนใช้โครงสร้างประโยคหรือคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง คู่สนทนาอาจให้ข้อเสนอแนะหรือแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นๆ เช่น "คุณอาจจะใช้คำนี้แทนคำที่ใช้ไปแล้ว" หรือ

"การใช้ tense นี้จะเหมาะสมกว่าในสถานการณ์นี้" การแก้ไขข้อผิดพลาดและการตอบสนองดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การปฏิสัมพันธ์ยังช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน การสื่อสารกับคู่สนทนาช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะเหล่านี้ในบริบทที่หลากหลายและเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนอาจได้ฝึกการฟังและการพูดในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การสนทนาในร้านอาหาร การถามทาง การอธิบายในชั้นเรียน การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ต้องการความชัดเจนและความเข้าใจที่ถูกต้อง การฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาในบริบทเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุดท้าย การปฏิสัมพันธ์ช่วยสร้างโอกาสในการใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้และการปรับปรุงทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาจริงในการปฏิสัมพันธ์ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอาจได้มีโอกาสสนทนากับเจ้าของภาษาในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การสนทนาในที่ทำงาน การสื่อสารในสถานการณ์ทางธุรกิจ การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ต้องการความเข้าใจและความชัดเจน

โดยสรุป สมมติฐานการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Hypothesis) ของ Michael Long เน้นความสำคัญของการปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ภาษา การปฏิสัมพันธ์ช่วยสร้างบริบทที่มีความหมาย ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองและการแก้ไขข้อผิดพลาด พัฒนาทักษะการใช้ภาษาในทุกด้าน และสร้างโอกาสในการใช้ภาษา การปฏิสัมพันธ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. Output Hypothesis (สมมติฐานการผลิตภาษา)

Swain (1985) ได้เสนอสมมติฐานการผลิตภาษา (Output Hypothesis) ซึ่งเน้นความสำคัญของการผลิตภาษาหรือการใช้ภาษาในการพูดและการเขียนในการเรียนรู้ภาษา สมมติฐานนี้กล่าวว่าการที่ผู้เรียนต้องผลิตภาษาเอง ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียน จะช่วยให้พวกเขาตระหนักถึงข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาและสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น การผลิตภาษายังมีบทบาทสำคัญในการฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน

การผลิตภาษา (output) เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสำรวจและทดสอบความรู้ด้านภาษาได้อย่างเต็มที่ เมื่อผู้เรียนต้องพูดหรือเขียน พวกเขาจะต้องใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคในการสื่อสาร การกระทำเช่นนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถระบุข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องในความรู้ของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียน

พยายามอธิบายแนวคิดที่ซับซ้อนในภาษาอังกฤษ พวกเขาอาจพบว่าคำศัพท์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอหรือโครงสร้างประโยคที่ใช้ไม่ถูกต้อง การตระหนักถึงข้อผิดพลาดเหล่านี้จะเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนพยายามหาวิธีแก้ไขและปรับปรุงความสามารถในการใช้ภาษาของตนเอง

การผลิตภาษายังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น การที่ผู้เรียนต้องพูดหรือเขียนในภาษาที่เรียนช่วยให้พวกเขาได้ฝึกฝนการใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลายและซับซ้อน ตัวอย่างเช่น การเขียนเรียงความหรือการทำรายงานในภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนต้องใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน การใช้คำสันธานและการเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อสร้างเนื้อหาที่มีความหมาย การฝึกฝนการใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น

นอกจากนี้ การผลิตภาษายังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องผลิตภาษาเอง พวกเขาจะต้องคิดวิเคราะห์และเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ การคิดเชิงวิเคราะห์นี้จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจในการใช้ภาษา ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียนต้องนำเสนอผลงานหรืออธิบายแนวคิดที่ซับซ้อน พวกเขาจะต้องวิเคราะห์และเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจน

การผลิตภาษายังช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา เมื่อผู้เรียนมีโอกาสผลิตภาษาเอง พวกเขาจะรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น การพูดหรือเขียนในภาษาที่เรียนช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษานั้นในสถานการณ์ที่หลากหลาย การผลิตภาษายังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ต้องการความสามารถในการสื่อสารอย่างมืออาชีพ ตัวอย่างเช่น การฝึกฝนการนำเสนองานในภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารทางธุรกิจหรือการประชุม

โดยสรุป สมมติฐานการผลิตภาษา (Output Hypothesis) ของ Merrill Swain เน้นความสำคัญของการผลิตภาษาหรือการใช้ภาษาในการพูดและการเขียนในการเรียนรู้ภาษา การผลิตภาษาช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงข้อผิดพลาดและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา และการสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา การผลิตภาษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

Task-Based Language Teaching (TBLT) เป็นแนวทางการสอนภาษาที่เน้นการใช้ภาระงานหรือกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจนในการสอนภาษา แนวคิดนี้ได้รับการพัฒนาและสนับสนุนโดยนักวิชาการหลายท่าน โดยแต่ละท่านได้เสนอแนวทางและแนวคิดที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง แต่มีจุดร่วมกันคือการใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือหลักในการเรียนรู้และฝึกฝนการใช้ภาษา แนวคิดของนักวิชาการที่มีชื่อเสียงด้านการจัดการเรียนรู้ด้วย Task-Based Language Teaching มีดังนี้

แนวคิดของ Willis (1996) ซึ่งเป็นหนึ่งในนักวิชาการที่เสนอกรอบการสอนแบบ TBLT ที่มีโครงสร้างชัดเจน โดยแบ่งออกเป็นสามขั้นตอนหลัก คือ Pre-task, Task Cycle, และ Language Focus ในขั้นตอน Pre-task ผู้สอนจะแนะนำหัวข้อและบริบทของภาระงาน รวมถึงการช่วยผู้เรียนเตรียมตัวด้วยคำศัพท์และวลีที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอน Task Cycle ผู้เรียนจะทำภาระงานในกลุ่มหรือคู่ โดยใช้ภาษาในการสื่อสารและแก้ปัญหา ภาระงานที่ใช่มักเป็นภาระงานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น การจัดการประชุม การเขียนอีเมลธุรกิจ หรือการวางแผนการท่องเที่ยว หลังจากนั้นจะมีการรายงานผลการทำภาระงานให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ฟัง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดและการนำเสนอ

ในขั้นตอน Language Focus ผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันวิเคราะห์และทบทวนการใช้ภาษาในการทำภาระงาน ผู้สอนจะชี้แนะและแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษารวมถึงการเน้นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสารในบริบทนั้นๆ กระบวนการนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการป้อนกลับและสามารถปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดของ Rod Ellis (2003) Rod Ellis เป็นนักวิชาการที่เน้นว่า TBLT เป็นวิธีการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านการทำภาระงานที่มีความหมายและเป็นจริง Ellis เชื่อว่าการทำภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริงๆ ซึ่งเป็นการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้ผ่านการท่องจำไวยากรณ์หรือคำศัพท์ ภาระงานที่ใช้ในการสอนต้องมีความท้าทายและมีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา

Ellis แบ่งภาระงานออกเป็นสองประเภทหลัก คือ focused tasks และ unfocused tasks โดย Focused tasks เป็นภาระงานที่ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะทางภาษาที่เฉพาะเจาะจง เช่น การใช้ tense ที่ถูกต้อง หรือการใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน ในขณะที่

ที่ unfocused tasks เป็นภาระงานที่เน้นการสื่อสารทั่วไป โดยไม่มีการเน้นทักษะทางภาษาที่เฉพาะเจาะจง เช่น การสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ หรือการอภิปรายในกลุ่ม

แนวคิดของ Nunan (2004) Nunan เน้นว่าการสอนภาษาด้วยภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริงและมีความหมาย ภาระงานที่ใช้ในการสอนต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนและเน้นการสื่อสาร ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาในการแก้ปัญหาและบรรลุเป้าหมายของภาระงาน ตัวอย่างของภาระงานอาจรวมถึงการจัดทำแผนการท่องเที่ยว การจัดงานอีเวนต์ หรือการทำโครงการกลุ่ม ซึ่งทั้งหมดนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารและการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง

Nunan แบ่งการสอนแบบ TBLT ออกเป็นสามขั้นตอนหลัก คือ การเตรียมตัวก่อนทำภาระงาน (pre-task) การทำภาระงาน (task cycle) และการสะท้อนผลหลังทำภาระงาน (post-task) ในขั้นตอนการเตรียมตัวก่อนทำภาระงาน ผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายและเนื้อหาของภาระงาน รวมถึงการทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จำเป็น ในขั้นตอนการทำภาระงาน ผู้เรียนจะทำภาระงานที่กำหนดโดยใช้ภาษาในการสื่อสารและแก้ปัญหา และในขั้นตอนการสะท้อนผลหลังทำภาระงาน ผู้เรียนและผู้สอนจะร่วมกันทบทวนและประเมินผลการทำภาระงานเพื่อหาข้อบกพร่องและวิธีการปรับปรุง

Task-Based Language Teaching (TBLT) เป็นแนวทางการสอนภาษาที่เน้นการใช้ภาระงานหรือกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจนในการสอนภาษา แนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากนักวิชาการหลายท่าน เช่น Jane Willis, Rod Ellis, และ David Nunan โดยทุกคนเน้นความสำคัญของการใช้ภาระงานที่มีความหมายและเป็นจริงในการเรียนรู้ภาษา การสอนภาษาด้วยภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารและการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง และสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural Theory)

Vygotsky (1978) เป็นนักจิตวิทยาที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อทฤษฎีการเรียนรู้โดยเน้นที่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสนับสนุนจากผู้อื่น ทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) ของ Vygotsky เน้นว่าการเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นในตัวบุคคลเพียงลำพัง แต่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม แนวคิดสำคัญของทฤษฎีนี้คือ "Zone of Proximal Development (ZPD)" ซึ่งหมายถึงพื้นที่ที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถได้ด้วยความช่วยเหลือจากครูหรือเพื่อนร่วมชั้น

Zone of Proximal Development (ZPD) เป็นแนวคิดที่อธิบายถึง ช่องว่างระหว่างความสามารถที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองและความสามารถที่ผู้เรียน สามารถทำได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้อื่น Vygotsky เชื่อว่า ZPD เป็นพื้นที่สำคัญที่การเรียนรู้ เกิดขึ้น เมื่อผู้เรียนได้รับการสนับสนุนและการแนะนำจากครูหรือเพื่อนร่วมชั้น พวกเขาจะสามารถ พัฒนาทักษะและความสามารถใหม่ๆ ที่ไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดนี้เน้นการสนับสนุน และการแนะนำจากครูหรือเพื่อนร่วมชั้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การสนับสนุน (scaffolding) เป็นกลยุทธ์สำคัญที่ครูใช้ในการช่วยเหลือผู้เรียน ใน ZPD ครูจะให้การสนับสนุนที่เหมาะสมตามระดับความสามารถของผู้เรียน และค่อยๆ ลดการ สนับสนุนลงเมื่อผู้เรียนมีความสามารถมากขึ้น การสนับสนุนนี้อาจเป็นการอธิบายเพิ่มเติม การ สาธิต การให้คำแนะนำ หรือการให้คำปรึกษาในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ

การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนร่วมชั้นก็เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนา ทักษะการใช้ภาษา เมื่อผู้เรียนทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น พวกเขาจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันความรู้ และช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหา การทำงานเป็นกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนได้รับมุมมองที่ หลากหลายและเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น การปฏิสัมพันธ์นี้สร้างโอกาสในการฝึกฝนทักษะ การสื่อสารในสถานการณ์ที่เป็นจริงและมีความหมาย

ตัวอย่างการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ Vygotsky คือการจัดกิจกรรมกลุ่มที่เน้นการทำงานร่วมกัน เช่น การอภิปราย การเล่นเกมบทบาทสมมติ (role-play) และการทำโครงการกลุ่ม ในกิจกรรมเหล่านี้ ผู้เรียนจะได้รับการสนับสนุนจากครูและเพื่อน ร่วมชั้นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษา เช่น การใช้คำศัพท์ใหม่ๆ การสร้างประโยคที่ซับซ้อนขึ้น และการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย การทำงานร่วมกันยังช่วยให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนอง และการแก้ไขข้อผิดพลาดจากเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดทางสังคมวัฒนธรรม ของ Vygotsky ยังเน้นการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถใช้สื่อ ดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น การสนทนาออนไลน์กับผู้เรียนจาก ต่างประเทศ การใช้แอปพลิเคชันเรียนรู้ภาษา และการเข้าร่วมกลุ่มสนทนาภาษาอังกฤษออนไลน์ การใช้สื่อและเทคโนโลยีช่วยสร้างโอกาสในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น

โดยสรุป ทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของ Vygotsky เน้นความสำคัญของการปฏิสัมพันธ์ ทางสังคมและการสนับสนุนจากผู้อื่นในการเรียนรู้ภาษา แนวคิดของ Zone of Proximal

Development (ZPD) ช่วยอธิบายถึงวิธีการที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะและความสามารถใหม่ๆ ได้ด้วยความช่วยเหลือจากครูหรือเพื่อนร่วมชั้น การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดนี้ เน้นการสนับสนุนและการแนะนำจากครูและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนร่วมชั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมในบริบททางสังคมต่างๆ

6. การสอนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

Communicative Language Teaching (CLT) เป็นแนวทางการสอนภาษาที่เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาที่แท้จริงในบริบทที่มีความหมาย แนวคิดนี้เกิดขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 เป็นการตอบสนองต่อวิธีการสอนภาษาแบบดั้งเดิมที่เน้นการท่องจำไวยากรณ์และคำศัพท์ CLT เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารจริงๆ ได้ โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลายและมีความหมาย

การสอนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารตามแนวทาง CLT มุ่งเน้นการใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสารระหว่างผู้เรียน กิจกรรมเหล่านี้มักประกอบด้วยการเล่นบทบาทสมมติ (pair work) การทำงานกลุ่ม (group work) และบทบาทสมมติ (role plays) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาในบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง การเล่นบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารระหว่างกัน สถานการณ์ที่เป็นกันเองและไม่เป็นทางการ เช่น การถามและตอบคำถามเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การแบ่งปันความคิดเห็น และการพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ การทำงานกลุ่มช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มใหญ่ขึ้น ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดในบริบทที่หลากหลาย การทำงานกลุ่มยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาและการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม

บทบาทสมมติ (role plays) เป็นกิจกรรมที่เน้นการจำลองสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการสื่อสารจริงๆ เช่น การสั่งอาหารในร้านอาหาร การสัมภาษณ์งาน หรือการเจรจาทางธุรกิจ บทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและในบริบทที่เป็นทางการ การฝึกฝนในสถานการณ์ที่จำลองนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ CLT ยังเน้นการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (learner-centered approach) โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ของตนเอง ครูทำหน้าที่เป็นผู้นำและสนับสนุน ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่จำเป็น การเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็น

ศูนย์กลางช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในรูปแบบที่เหมาะสมกับตนเอง

การสอนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารตามแนวทาง CLT ยังเน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในทุกทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การฝึกฝนทักษะเหล่านี้ในบริบทที่มีความหมายช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นจริง เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์ การฟังรายการวิทยุ หรือการดูวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังเรียนรู้ การใช้สื่อเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังและการอ่านในบริบทที่เป็นจริง และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อย่างเหมาะสม

การสอนตามแนวทาง CLT ยังเน้นการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ผู้เรียนต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ในการสื่อสาร เช่น การเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสม การตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการสนทนา การแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา และการปรับตัวตามบริบทที่เปลี่ยนแปลง การฝึกฝนทักษะเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจ

โดยสรุป Communicative Language Teaching (CLT) เป็นแนวทางการสอนภาษาที่เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาที่แท้จริงในบริบทที่มีความหมาย การสอนตามแนวทาง CLT มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารจริงๆ ได้ โดยใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสารระหว่างผู้เรียน เช่น การสนทนาแบบคู่ การทำงานกลุ่ม และบทบาทสมมติ การเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในรูปแบบที่เหมาะสมกับตนเอง การสอนตามแนวทาง CLT ยังเน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในทุกทักษะ และการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจ

7. ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory)

Gardner (1983) เสนอทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เน้นว่ามนุษย์มีความสามารถทางปัญญาหลายด้าน และการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรเน้นการใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละด้าน Gardner ระบุว่าปัญญาของมนุษย์ไม่สามารถวัดได้เพียงด้วยการทดสอบ IQ เท่านั้น แต่ควรพิจารณาความสามารถที่หลากหลายที่บุคคลสามารถมีได้

Gardner ได้แบ่งประเภทของพหุปัญญาไว้ดังนี้

1. Linguistic Intelligence (ความสามารถทางภาษา) ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง การใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย การสร้างประโยคที่ซับซ้อน และการเข้าใจความหมายของข้อความ

2. Logical-Mathematical Intelligence (ความสามารถทางตรรกะและคณิตศาสตร์) ความสามารถในการคิดเชิงตรรกะ การแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ การทำความเข้าใจและการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์

3. Spatial Intelligence (ความสามารถทางด้านมิติสัมพันธ์) ความสามารถในการรับรู้และจัดการกับภาพและพื้นที่ การสร้างภาพในจินตนาการ การออกแบบ และการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่

4. Bodily-Kinesthetic Intelligence (ความสามารถทางกายภาพและการเคลื่อนไหว) ความสามารถในการใช้ร่างกายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเต้น การเล่นกีฬา และการใช้เครื่องมือ การประสานงานระหว่างสมองและร่างกาย

5. Musical Intelligence (ความสามารถทางดนตรี) ความสามารถในการรับรู้และสร้างสรรค์เสียงดนตรี การร้องเพลง และการเล่นเครื่องดนตรี การเข้าใจจังหวะและท่วงทำนองของดนตรี

6. Interpersonal Intelligence (ความสามารถในการเข้าใจและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น) ความสามารถในการเข้าใจและสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การทำงานร่วมกัน และการเข้าใจอารมณ์และความต้องการของผู้อื่น

7. Intrapersonal Intelligence (ความสามารถในการเข้าใจตนเอง) ความสามารถในการรู้จักตนเองและเข้าใจอารมณ์และความต้องการของตนเอง การตั้งเป้าหมาย และการประเมินตนเอง

8. Naturalistic Intelligence (ความสามารถในการเข้าใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ความสามารถในการสังเกตและเข้าใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งมีชีวิตต่างๆ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Gardner ควรเน้นการใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละด้าน โดยการใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในหลายๆ ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างในการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Multiple Intelligences Theory ได้แก่

1) การใช้กิจกรรมการอ่านและการเขียน ช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษา (Linguistic Intelligence) โดยการให้ผู้เรียนเขียนเรียงความหรือบทความสั้นๆ และการอ่านบทความจากสื่อต่างๆ

2) การใช้กิจกรรมการแก้ปัญหา ช่วยพัฒนาความสามารถทางตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Intelligence) เช่น การแก้ไขปริศนา การทำแบบฝึกหัดเชิงตรรกะ หรือการวิเคราะห์เนื้อหาที่ซับซ้อน

3) การใช้ภาพและวิดีโอ ช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) โดยการให้ผู้เรียนดูวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนและการวาดภาพประกอบเนื้อหา

4) การใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว ช่วยพัฒนาความสามารถทางกายภาพและการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence) เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การเล่นเกมส์ หรือการเต้นรำ

5) การใช้ดนตรีและเสียงเพลง ช่วยพัฒนาความสามารถทางดนตรี (Musical Intelligence) เช่น การร้องเพลง การฟังเพลงภาษาอังกฤษ และการแต่งเพลง

6) การทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) โดยการทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น การอภิปราย การทำโครงการร่วมกัน และการเล่นเกมบทบาทสมมุติ

7) การทำกิจกรรมที่เน้นการสะท้อนตนเอง ช่วยพัฒนาความสามารถในการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) เช่น การเขียนบันทึกประจำวัน การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล และการประเมินตนเอง

8) การเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ช่วยพัฒนาความสามารถในการเข้าใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Naturalistic Intelligence) เช่น การทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ

ทฤษฎีพหุปัญญาของ Howard Gardner เน้นว่าผู้เรียนมีความสามารถทางปัญญาหลายด้าน และการสอนภาษาควรเน้นการใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละด้าน การใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในหลายๆ ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดนี้ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สนุกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

8. หลักสูตรตามแนวคิดและหน้าที่ (Notional-Functional Syllabus)

Wilkins (1976) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการสอนภาษาที่เน้นตามแนวคิด (notions) และหน้าที่ (functions) ของภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริง แนวคิดนี้เรียกว่า Notional-Functional Syllabus ซึ่งแตกต่างจากหลักสูตรแบบดั้งเดิมที่มักเน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์เป็นหลัก การสอนตามแนวคิด Notional-Functional มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ที่หลากหลายและมีความหมาย

หลักสูตรที่ยึดแนวคิด (Notions) และหน้าที่ภาษา (Functions) จะจัดเนื้อหาการสอนตามแนวคิดและหน้าที่ของภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ในการสื่อสาร แนวคิด (notions) คือหัวข้อหรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น เวลา (time) สถานที่ (place) ปริมาณ (quantity) คุณภาพ (quality) และความสัมพันธ์ (relation) ส่วนหน้าที่ (functions) คือสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำในการสื่อสาร เช่น การขอข้อมูล (requesting information) การให้คำแนะนำ (giving advice) การเชิญ (inviting) การขอโทษ (apologizing) และการแสดงความคิดเห็น (expressing opinions)

ประโยชน์ที่เด่นชัดของ Notional-Functional Syllabus ได้แก่การสอนตามแนวคิด Notional-Functional ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลายและมีความหมาย โดยเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องใช้ในชีวิตจริง ตัวอย่างเช่น ในการเรียนการขอข้อมูล (requesting information) ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนการถามคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว การถามทาง หรือการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการ การฝึกฝนนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ การสอนตามแนวคิด Notional-Functional ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและใช้โครงสร้างประโยคที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ตัวอย่างเช่น การเรียนเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องเวลา (time) ผู้เรียนจะได้เรียนรู้วิธีการบอกเวลา การพูดถึงกิจกรรมในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การใช้ tense ที่ถูกต้อง และการเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่างๆ ในประโยค การเรียนรู้เหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการบอกเล่าเรื่องราวและสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

การนำหลักสูตรตามแนวคิดและหน้าที่มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การจัดกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาตามแนวคิดและหน้าที่ที่กำหนด การใช้บทสนทนาและบทบาทสมมุติที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริง การใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดและหน้าที่ต่างๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์ บท

สัมภาระณ์ รายการวิทยุและโทรทัศน์ ตัวอย่างเช่น ในการสอนเรื่องการเชิญ (inviting) ครูสามารถจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเขียนจดหมายเชิญหรือการ์ดเชิญเพื่อนร่วมชั้นมางานเลี้ยง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกการเชิญเพื่อนร่วมชั้นโดยใช้บทบาทสมมติ และสุดท้ายให้ผู้เรียนฝึกตอบรับหรือปฏิเสธคำเชิญ การฝึกฝนในสถานการณ์เช่นนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการเชิญและตอบรับคำเชิญได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ

การประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร Notional-Functional ควรเน้นการวัดความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริง มากกว่าการทดสอบความรู้ทางไวยากรณ์และคำศัพท์เท่านั้น การประเมินผลอาจใช้วิธีการต่างๆ เช่น การประเมินจากการแสดงบทบาทสมมติ การประเมินจากการเขียนบทความหรือจดหมาย การประเมินจากการทำโครงการกลุ่ม หรือการประเมินจากการทำข้อสอบที่เน้นการใช้ภาษาในการสื่อสาร

Notional-Functional Syllabus เป็นแนวคิดการจัดทำหลักสูตรการสอนภาษาที่เน้นตามแนวคิดและหน้าที่ของภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริง แนวคิดนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ที่หลากหลายและมีความหมาย การสอนตามแนวคิดนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน แต่ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาและความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆ อีกด้วย

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางการสอนภาษาที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริงและมีความหมาย หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยเสริมสร้างแนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่

10.2.3 ความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญหลายด้านที่สามารถเสริมสร้างและพัฒนาทักษะและโอกาสให้กับผู้เรียนได้ โดยสามารถแจกแจงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดังนี้

1. ความสำคัญด้านการศึกษา (Educational Benefits) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลและทรัพยากรการเรียนรู้ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการเขียนตำราบทความวิชาการ และเอกสารการศึกษาต่างๆ การมีทักษะภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาส

ในการศึกษาต่อต่างประเทศ เพราะการมีทักษะภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสมัครรับทุนการศึกษาและเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา มหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วโลก

2. ความสำคัญด้านการทำงาน (Career Benefits) ช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสารในองค์กรระหว่างประเทศ ทำให้ผู้ที่มีทักษะภาษาอังกฤษมีโอกาสได้งานที่ดีขึ้นและสามารถทำงานในองค์กรที่มีการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศได้ รวมทั้งช่วยพัฒนาทักษะการทำงาน ทักษะภาษาอังกฤษช่วยให้พนักงานสามารถเข้าถึงข้อมูลและความรู้ใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทักษะและความสามารถในการงานของตนเอง

3. ความสำคัญด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Benefits) การใช้ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นจากวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทำให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรม รวมทั้งช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การสื่อสารในภาษาอังกฤษช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมและแนวคิดของผู้อื่นได้ดีขึ้น

4. ความสำคัญด้านการเข้าถึงข้อมูลและเทคโนโลยี (Access to Information and Technology) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่ใช้ในเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้ที่มีทักษะภาษาอังกฤษสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและข้อมูลออนไลน์ได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งช่วยการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี การมีทักษะภาษาอังกฤษช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ความสำคัญด้านการพัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา (Cognitive and Problem-Solving Benefits) ช่วยในด้านการพัฒนาทักษะทางปัญญาของผู้เรียน การเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวันและการทำงาน รวมทั้ง ช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ภาษาใหม่ๆ ช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม

6. ความสำคัญด้านการพัฒนาตนเอง (Personal Development Benefits) ช่วยเพิ่มความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน การมีทักษะภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสารและการแสดงออกในที่สาธารณะ รวมทั้งช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ผู้เรียน การมีทักษะภาษาอังกฤษช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

จากความสำคัญข้างต้นสรุปได้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เนื่องจากช่วยเสริมสร้างโอกาสในด้านการศึกษา การทำงาน การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเข้าถึงข้อมูลและเทคโนโลยี และการพัฒนาทักษะทางปัญญา การเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับบุคคลในยุคสมัยนี้ การใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญที่หลากหลายและมีผลกระทบในด้านต่างๆ ของชีวิตผู้เรียน การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถเสริมสร้างโอกาสและความสำเร็จในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10.2.4 กิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นการปฏิสัมพันธ์และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งกิจกรรมที่ได้รับความนิยมและมีประสิทธิภาพมีดังนี้

1) **กิจกรรม Information Gap Activities:** Information Gap Activities เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องสื่อสารกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่แต่ละคนมีเพียงบางส่วน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน การสื่อสารนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดและการฟังในสถานการณ์ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษจริง เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองแนวคิดของ Communicative Language Teaching (CLT) ตัวอย่างกิจกรรมนี้ได้แก่ Picture Differences, Map Activities, Missing Information เป็นต้น

Information Gap Activities เป็นหนึ่งในเทคนิคที่ได้รับความนิยมในการสอนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) หลักการแนวคิดของกิจกรรมนี้มีดังนี้

1. หลักการแนวคิดของ Information Gap Activities

1.1 การสร้างสภาพแวดล้อมที่สมจริง: กิจกรรม Information Gap จำลองสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องการข้อมูลจากกันและกันเหมือนในชีวิตจริง ซึ่งทำให้ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างมีจุดหมายและเป็นธรรมชาติ

1.2 การส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์: การปฏิสัมพันธ์เป็นหัวใจของการเรียนรู้ภาษา กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนต้องสื่อสารกันอย่างจริงจังเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่แต่ละคนมีไม่เหมือนกัน

1.3 การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด: กิจกรรมนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ผู้เรียนต้องตั้งใจฟังและตอบสนองอย่างรวดเร็วในสถานการณ์ที่มีข้อมูลขาดหาย

1.4 การส่งเสริมการแก้ปัญหา: ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการแก้ปัญหาในการหาคำตอบจากการสื่อสาร ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และการตัดสินใจ

1.5 การเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นสำคัญ: กิจกรรมนี้เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทหลักในการเรียนรู้ ครูทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำและผู้สนับสนุน ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอย่างเต็มที่ในสถานการณ์ที่ตนเองควบคุม

2. แนวคิดที่สนับสนุน Information Gap Activities

2.1 Communicative Competence (Hymes, 1972): แนวคิดเรื่องความสามารถทางการสื่อสารของ Hymes เน้นว่าการเรียนรู้ภาษาไม่ใช่แค่การเรียนรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์เท่านั้น แต่ยังต้องเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมในบริบทต่างๆ กิจกรรม Information Gap ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถนี้โดยการสื่อสารในสถานการณ์ที่จำลอง

2.2 Interaction Hypothesis (Long, 1983): ทฤษฎีของ Long กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดเกิดขึ้นเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กิจกรรม Information Gap ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายระหว่างผู้เรียน ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา

2.3 Output Hypothesis (Swain, 1985): Swain เสนอว่าการผลิตภาษาหรือการพูดเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษา กิจกรรม Information Gap ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูดและสร้างประโยคด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

2.4 Task-Based Language Teaching (TBLT) (David Nunan, 2004): แนวคิด TBLT เน้นการใช้ภารกิจที่มีจุดหมายในการเรียนรู้ภาษา กิจกรรม Information Gap เป็นตัวอย่างหนึ่งของการใช้ภารกิจที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

3. ประโยชน์ของ Information Gap Activities

3.1 เพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษา: ผู้เรียนจะรู้สึกมั่นใจมากขึ้นเมื่อได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง

3.2 พัฒนาทักษะการฟังและการพูด: การสื่อสารในกิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทั้งการฟังและการพูด

3.3 ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม: ผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันในการหาคำตอบ

3.4 สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้: กิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์และการแก้ปัญหาทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุกและท้าทาย

3.5 กิจกรรม Information Gap จึงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารในบริบทที่สมจริงและมีความหมาย

4. ตัวอย่างกิจกรรม Information Gap Activities

4.1 Picture Differences: จัดเป็นกิจกรรมคู่ โดยให้ผู้เรียนสองคนมีรูปภาพที่คล้ายกันแต่มีความแตกต่างกันในบางจุด ผู้เรียนจะต้องอธิบายรูปภาพของตนเองโดยไม่ให้เพื่อนเห็นและถามคำถามเพื่อหาความแตกต่าง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. จัดผู้เรียนเป็นคู่และให้แต่ละคู่มีรูปภาพสองภาพที่แตกต่างกันเล็กน้อย
2. ผู้เรียน A อธิบายรูปภาพของตนเองโดยไม่ให้ผู้เรียน B เห็น
3. ผู้เรียน B ฟังและถามคำถามเพื่อหาความแตกต่างระหว่างภาพทั้ง 2
4. ผู้เรียนสลับบทบาทและทำซ้ำขั้นตอนที่ 2-3

4.2 Map Activities: ให้ผู้เรียนมีแผนที่ที่ไม่สมบูรณ์และต้องถามคำถามเพื่อเติมข้อมูลที่ขาดหายไปบางส่วน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. แจกแผนที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนซึ่งมีรายละเอียดบางส่วนหายไป
2. ผู้เรียนต้องถามคำถามเพื่อเติมข้อมูลที่ขาดหายไป เช่น "Where is the post office?" หรือ "How can I get to the library?"

3. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกันจนได้แผนที่ที่สมบูรณ์

4.3 Missing Information: ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีข้อมูลบางส่วนของเนื้อหาและต้องสื่อสารกันเพื่อเติมเต็มข้อมูลที่ขาดไป ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. แจกใบงานที่มีข้อมูลบางส่วนให้ผู้เรียนแต่ละคน
2. ผู้เรียนต้องถามคำถามและสื่อสารกับเพื่อน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ขาดหายไป
3. ผู้เรียนสรุปและเติมข้อมูลที่ได้มาจากการสื่อสาร

กิจกรรม Information Gap จึงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารในบริบทที่สมจริงและมีความหมาย

2) กิจกรรม Role Plays: Role Plays เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์จำลองและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร หลักการแนวคิดของ Role Plays มีดังนี้:

1. หลักการแนวคิดของ Role Plays

1.1 การจำลองสถานการณ์จริง: Role Plays จำลองสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง เช่น การซื้อของ, การสัมภาษณ์งาน, หรือการพบปะเพื่อนฝูง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2 การส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์: การปฏิสัมพันธ์เป็นหัวใจของการเรียนรู้ภาษา Role Plays ช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและฝึกการสื่อสารในบริบทที่มีความหมาย

1.3 การพัฒนาทักษะการสื่อสารแบบองค์รวม: Role Plays ไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะการพูดเท่านั้น แต่ยังพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียนเมื่อมีการเตรียมบทบาทและสร้างสคริปต์การสนทนา

1.4 การเรียนรู้จากประสบการณ์: Role Plays ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จากการลงมือทำจริง ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและยั่งยืน

1.5 การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์: Role Plays ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างบทสนทนาและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จำลอง

2. แนวคิดที่สนับสนุน Role Plays

2.1 Communicative Competence (Hymes, 1972): แนวคิดของ Hymes เน้นว่าการเรียนรู้ภาษาต้องเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมในบริบทต่างๆ Role Plays ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลายและเหมาะสม

2.2 Interaction Hypothesis (Long, 1983): ทฤษฎีของ Long กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดเกิดขึ้นเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น Role Plays ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายระหว่างผู้เรียน ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา

2.3 Sociocultural Theory (Vygotsky, 1978): Vygotsky เน้นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม Role Plays ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมชั้นและครูในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

2.4 Constructivist Learning Theory (Piaget, 1967): Piaget เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการประสบการณ์ Role Plays ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้จากการลงมือทำและสื่อสารในสถานการณ์จำลอง

3. ประโยชน์ของ Role Plays

3.1 เพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษา ผู้เรียนจะรู้สึกมั่นใจมากขึ้นเมื่อได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สมจริง

3.2 พัฒนาทักษะการฟังและการพูด: การปฏิสัมพันธ์ใน Role Plays ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทั้งการฟังและการพูด

3.3 ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม Role Plays มักต้องการการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารภายในทีม

3.4 สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ กิจกรรมที่มีความสนุกสนานและการท้าทายช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

3.5 การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา Role Plays ให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์สถานการณ์และหาวิธีแก้ปัญหาในการสื่อสาร

4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม Role Plays

4.1 การเตรียมตัว

1. ครูกำหนดสถานการณ์และบทบาทที่ชัดเจน
2. ผู้เรียนศึกษาและทำความเข้าใจบทบาทที่ได้รับ
3. ผู้เรียนอาจเตรียมสคริปต์หรือโครงเรื่องเพื่อใช้ในการแสดงบทบาท

4.2 การดำเนินกิจกรรม

1. ผู้เรียนสวมบทบาทและดำเนินบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด
2. ครูและเพื่อนร่วมชั้นให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในระหว่างและหลัง

การแสดงบทบาท

4.3 การสะท้อนและการประเมินผล

1. ผู้เรียนและครูร่วมกันสะท้อนถึงประสบการณ์และผลการเรียนรู้
2. ครูให้ข้อเสนอแนะและประเมินผลการใช้ภาษาของผู้เรียน

5. ตัวอย่างกิจกรรม Role Plays

5.1 Ordering Food เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นพนักงานและลูกค้าในร้านอาหาร ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. จัดผู้เรียนเป็นคู่ โดยให้คนหนึ่งเป็นพนักงานและอีกคนเป็นลูกค้า
2. ให้สถานการณ์และเมนูอาหาร
3. ลูกค้าสั่งอาหารและพนักงานรับคำสั่ง
4. สลับบทบาทและทำซ้ำขั้นตอนที่ 2-3

5.2 Job Interviews ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ เช่นการสัมภาษณ์งาน การสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูล ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. จัดผู้เรียนเป็นคู่ โดยให้คนหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์และอีกคนเป็นผู้ถูก

สัมภาษณ์

2. ผู้สัมภาษณ์ถามคำถามเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว, ทักษะ และ
ประสบการณ์การทำงาน

3. ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามและอธิบายเกี่ยวกับตนเอง

4. สลับบทบาทและทำซ้ำขั้นตอนที่ 2-3

5.3 Travel Agent and Client ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นพนักงานบริษัท
ท่องเที่ยวและลูกค้าที่ต้องการจองการเดินทาง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. จัดผู้เรียนเป็นคู่ โดยให้คนหนึ่งเป็นพนักงานบริษัทท่องเที่ยวและอีกคน
เป็นลูกค้า

2. ลูกค้าสอบถามและจองการเดินทาง เช่น ตั๋วเครื่องบิน โรงแรม และ
ทัวร์

3. พนักงานตอบคำถามและแนะนำบริการ

4. สลับบทบาทและทำซ้ำขั้นตอนที่ 2-3

การใช้ Role Plays เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทรงพลังในการพัฒนาทักษะการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในบริบทที่สมจริงและมี
ความหมาย

3) กิจกรรม Jigsaw Activities: Jigsaw Activities เป็นเทคนิคการ
เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันใน
กลุ่มเล็กๆ เพื่อแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน หลักการแนวคิดของ
Jigsaw Activities มีดังนี้

1. หลักการแนวคิดของ Jigsaw Activities

1.1 การเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning): Jigsaw Activities
ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนสำคัญในกระบวนการ
เรียนรู้และต้องพึ่งพาและช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

1.2 การพัฒนาทักษะการสื่อสาร กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการ
พูดและการฟัง ผู้เรียนต้องสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาและแก้ปัญหา
ที่ได้รับ

1.3 การสร้างความรับผิดชอบในตัวเอง (Individual Accountability):
ผู้เรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม เพราะแต่ละคนมีข้อมูลที่
สำคัญและต้องแบ่งปันกับเพื่อนร่วมกลุ่ม

1.4 การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ ผู้เรียนต้องคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการรวบรวมและสรุปข้อมูล ทำให้พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา

1.5 การสร้างความมั่นใจและทักษะการนำเสนอ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการนำเสนอข้อมูลและการอธิบายความคิดของตนเองให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นใจและพัฒนาทักษะการนำเสนอ

2. แนวคิดที่สนับสนุน Jigsaw Activities

2.1 Social Interdependence Theory (Johnson และ Johnson, 1989): ทฤษฎีการพึ่งพาทางสังคมของ Johnson และ Johnson เน้นว่าการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มเล็กๆ ที่มีการพึ่งพากันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ Jigsaw Activities สร้างสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องพึ่งพากันและกันในการเรียนรู้

2.2 Constructivist Learning Theory (Piaget, 1967): Piaget เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านประสบการณ์ Jigsaw Activities ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้จากการลงมือทำและการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่ม

2.3 Vygotsky's Sociocultural Theory (Vygotsky, 1978): Vygotsky เน้นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสนับสนุนจากผู้อื่น Jigsaw Activities ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมกลุ่มและครูในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์

2.4 Multiple Intelligences Theory (Howard Gardner, 1983): Gardner เสนอว่าผู้เรียนมีความสามารถทางปัญญาหลายด้าน Jigsaw Activities ช่วยส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางปัญญาหลายด้านผ่านการทำงานร่วมกันในกลุ่มและการแลกเปลี่ยนข้อมูล

3. ประโยชน์ของ Jigsaw Activities

3.1 เพิ่มความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม: ผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย ทำให้พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม

3.2 พัฒนาทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดและการฟังผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการนำเสนอ

3.3 สร้างความรับผิดชอบในตัวเอง ผู้เรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม

3.4 เพิ่มความมั่นใจและทักษะการนำเสนอ ผู้เรียนได้ฝึกการนำเสนอข้อมูลและการอธิบายความคิดของตนเอง

3.5 พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา: ผู้เรียนต้องคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการรวบรวมและสรุปข้อมูล

4. ขั้นตอนการจัด Jigsaw Activities

4.1 การแบ่งกลุ่มและการจัดสรรงาน

1) แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ (กลุ่มแม่) และกำหนดหัวข้อหรือเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

2) แบ่งหัวข้อหรือเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยๆ และมอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มแม่ศึกษาส่วนย่อยๆ ที่ได้รับ

4.2 การศึกษาข้อมูลในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

1) จัดผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากกลุ่มแม่มาอยู่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
2) ผู้เรียนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญร่วมกันศึกษาและทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้รับ และเตรียมการนำเสนอข้อมูลให้กับกลุ่มแม่

4.3 การแลกเปลี่ยนข้อมูลในกลุ่มแม่

1) ผู้เรียนกลับไปยังกลุ่มแม่และนำเสนอข้อมูลที่ได้ศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

2) ผู้เรียนแต่ละคนแบ่งปันข้อมูลที่ได้ศึกษาและช่วยกันสรุปเนื้อหาทั้งหมด

4.4 การสรุปและการประเมินผล

1) ผู้เรียนร่วมกันสรุปและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้ศึกษา

2) ครูให้ข้อเสนอแนะและประเมินผลการทำงานของผู้เรียน

5. ตัวอย่างกิจกรรม Jigsaw Activities

5.1 Reading Jigsaw ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านส่วนหนึ่งของบทความหรือบทความและต้องสื่อสารกันเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาทั้งหมด ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ และแจกบทความที่แบ่งเป็นส่วนย่อยๆ ให้แต่ละกลุ่ม

2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านและทำความเข้าใจส่วนของบทความที่ได้รับ

3. จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มใหม่ที่ประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มเดิมที่แตกต่างกัน

4. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนและสรุปข้อมูลจากบทความที่แต่ละคนอ่าน

5.2 Project Jigsaw ให้ผู้เรียนทำโครงการที่แบ่งเป็นหลายส่วนและต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้โครงการสมบูรณ์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มและให้แต่ละกลุ่มทำงานในส่วนหนึ่งของโครงการ

2. ผู้เรียนทำงานในส่วนของตนเองและรวบรวมข้อมูล

3. จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มใหม่ที่มีสมาชิกจากแต่ละกลุ่มเดิม

4. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนและสรุปข้อมูลเพื่อให้ได้โครงการที่สมบูรณ์

การใช้ Jigsaw Activities เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการทำงานร่วมกัน ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่และเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

4) กิจกรรม Debates and Discussions: Debates and Discussions เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ หลักการแนวคิดของ Debates and Discussions มีดังนี้

1. หลักการแนวคิดของ Debates and Discussions

1.1 การพัฒนาทักษะการสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Communication Skills): กิจกรรม Debates and Discussions ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดและการฟังในบริบทที่ต้องมีการโต้แย้งและตอบสนอง ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร

1.2 การส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking and Analytical Skills): การถกเถียงและการอภิปรายช่วยให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ โดยต้องพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลก่อนที่จะนำเสนอความคิดเห็นหรือโต้แย้ง

1.3 การสร้างความมั่นใจในการแสดงออก (Confidence in Expressing Opinions): ผู้เรียนจะได้ฝึกการแสดงออกและการนำเสนอความคิดเห็นของตนเองในที่สาธารณะ ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

1.4 การพัฒนาทักษะการฟังเชิงลึก (Active Listening Skills): กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังเชิงลึก โดยต้องฟังและทำความเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่นก่อนที่จะตอบสนอง

1.5 การเรียนรู้จากกันและกัน (Peer Learning): การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการโต้แย้งในกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเพื่อนร่วมชั้นและรับฟังมุมมองที่หลากหลาย

2. แนวคิดที่สนับสนุน Debates and Discussions

2.1 Communicative Competence (Hymes, 1972): แนวคิดของ Hymes เน้นว่าการเรียนรู้ภาษาต้องเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมในบริบทต่างๆ Debates and Discussions ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลายและเหมาะสม

2.2 Interaction Hypothesis (Long, 1983): ทฤษฎีของ Long กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดเกิดขึ้นเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น Debates and Discussions ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายระหว่างผู้เรียน ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา

2.3 Sociocultural Theory (Vygotsky, 1978): Vygotsky เน้นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสนับสนุนจากผู้อื่น Debates and Discussions ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมชั้นและครูในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์

2.4 Constructivist Learning Theory (Piaget, 1967): Piaget เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านประสบการณ์ Debates and Discussions ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้จากการลงมือทำและการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่ม

3. ประโยชน์ของ Debates and Discussions

3.1 พัฒนาทักษะการสื่อสาร: ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดและการฟังในบริบทที่ต้องมีการโต้แย้งและตอบสนอง

3.2 เพิ่มความมั่นใจในการแสดงออก: ผู้เรียนจะได้ฝึกการแสดงออกและการนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง

3.3 ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์: ผู้เรียนต้องพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลก่อนที่จะนำเสนอความคิดเห็นหรือโต้แย้ง

3.4 พัฒนาทักษะการฟังเชิงลึก: ผู้เรียนต้องฟังและทำความเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่นก่อนที่จะตอบสนอง

3.5 สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้: กิจกรรมที่มีความท้าทายและการโต้แย้งช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

4. ขั้นตอนการจัด Debates and Discussions

4.1 การเลือกหัวข้อ (Topic Selection):

• ครูและผู้เรียนร่วมกันเลือกหัวข้อที่น่าสนใจและมีความขัดแย้ง ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการโต้แย้งและการแสดงความคิดเห็น

4.2 การเตรียมตัว (Preparation)

• ผู้เรียนทำการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อที่เลือก

• แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มหรือคู่ โดยแต่ละกลุ่มหรือคู่มีบทบาทที่แตกต่างกัน (เช่น ฝ่ายเห็นด้วยและฝ่ายไม่เห็นด้วย)

4.3 การดำเนินกิจกรรม (Conducting the Activity):

• ให้อเวลาผู้เรียนในการนำเสนอความคิดเห็นและโต้แย้ง

• ให้ผู้เรียนฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและตอบสนองอย่างเหมาะสม

• ครูทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและผู้สนับสนุน ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเมื่อจำเป็น

4.4 การสรุปและการประเมินผล (Summarizing and Evaluation):

• ผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดเห็นและข้อโต้แย้งที่ได้จากการอภิปราย

• ครูให้ข้อเสนอแนะและประเมินผลการใช้ภาษาของผู้เรียน รวมถึงทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสาร

5. ตัวอย่างกิจกรรม Debates and Discussions

5.1 Class Debates: ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มและถกเถียงกันในหัวข้อที่มีความขัดแย้ง เช่น การใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน, การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. แบ่งผู้เรียนเป็นสองกลุ่มที่มีความคิดเห็นต่างกันในหัวข้อที่กำหนด
2. ให้อเวลาในการเตรียมตัวและหาข้อมูล
3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อคิดเห็นของตนเองและตอบข้อโต้แย้งจากกลุ่มตรงข้าม
4. ครูหรือผู้เรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการถกเถียงทำหน้าที่เป็นกรรมการและตัดสินผู้ชนะ

5.2 Group Discussions: ให้ผู้เรียนอภิปรายในหัวข้อที่น่าสนใจและให้แต่ละกลุ่มนำเสนอความคิดเห็น ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ
2. ให้อ่านเรื่องที่ น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับ ผู้เรียน
3. ผู้เรียนอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่ม
4. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอข้อสรุปหรือความคิดเห็นต่อชั้นเรียน

การใช้ Debates and Discussions เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการคิดเชิงวิพากษ์ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่และเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

5) Storytelling and Narratives: Storytelling and Narratives เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการให้ผู้เรียนเล่าเรื่องหรือสร้างเรื่องราวซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษาของผู้เรียน หลักการแนวคิดของ Storytelling and Narratives มีดังนี้

1. หลักการแนวคิดของ Storytelling and Narratives

1.1 การพัฒนาทักษะการสื่อสารแบบองค์รวม (Holistic Communication Skills): การเล่าเรื่องและการสร้างเรื่องราวช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนในบริบทที่เป็นธรรมชาติและมีความหมาย

1.2 การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (Creativity and Imagination): การสร้างและเล่าเรื่องราวช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของผู้เรียน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

1.3 การพัฒนาทักษะการจัดระเบียบความคิด (Organizational Skills): การเล่าเรื่องต้องมีการจัดระเบียบความคิดและการเล่าเรื่องที่มีโครงสร้างชัดเจน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการจัดระเบียบความคิดและการนำเสนอ

1.4 การสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์ (Emotional Engagement): การเล่าเรื่องช่วยสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์กับผู้ฟัง ทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและส่งผ่านความรู้สึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning): ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือทำจริง การเล่าเรื่องและการฟังเรื่องราวช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์ และเรียนรู้จากเรื่องราวของผู้อื่น

2. แนวคิดที่สนับสนุน Storytelling and Narratives

2.1 Communicative Competence (Hymes, 1972): แนวคิดของ Hymes เน้นว่าการเรียนรู้ภาษาต้องเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมในบริบทต่างๆ การเล่าเรื่องช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลายและเหมาะสม

2.2 Narrative Paradigm (Walter Fisher, 1984): Fisher เชื่อว่ามนุษย์เป็น "สัตว์เล่าเรื่อง" (Homo narrans) และการสื่อสารผ่านเรื่องราวเป็นวิธีการที่สำคัญและมีประสิทธิภาพที่สุด การเล่าเรื่องช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและเชื่อมโยงความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 Constructivist Learning Theory (Piaget, 1967): Piaget เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านประสบการณ์ การเล่าเรื่องและการสร้างเรื่องราวช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากการลงมือทำและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

2.4 Vygotsky's Sociocultural Theory (Vygotsky, 1978): Vygotsky เน้นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสนับสนุนจากผู้อื่น การเล่าเรื่องช่วยให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมชั้นและครูในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์

3. ประโยชน์ของ Storytelling and Narratives

3.1 พัฒนาทักษะการสื่อสารแบบองค์รวม: ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนในบริบทที่มีความหมาย

3.2 ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์: การสร้างและเล่าเรื่องราวช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของผู้เรียน

3.3 พัฒนาทักษะการจัดระเบียบความคิด: ผู้เรียนต้องจัดระเบียบความคิดและเล่าเรื่องให้มีโครงสร้างชัดเจน

3.4 สร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์: การเล่าเรื่องช่วยสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์กับผู้ฟัง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.5 เรียนรู้จากประสบการณ์: ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือทำจริงและสัมผัสประสบการณ์จากเรื่องราวของผู้อื่น

4. ขั้นตอนการจัด Storytelling and Narratives

4.1 การเลือกหัวข้อหรือเรื่องราว (Topic or Story Selection):

- ครูและผู้เรียนร่วมกันเลือกหัวข้อหรือเรื่องราวที่น่าสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

4.2 การเตรียมตัว (Preparation):

- ผู้เรียนคิดและวางแผนเรื่องราวที่จะเล่า รวมถึงการจัดระเบียบความคิด และการเตรียมสคริปต์หากจำเป็น
- ผู้เรียนอาจทำการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมหรือรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราว

4.3 การเล่าเรื่อง (Storytelling):

- ผู้เรียนเล่าเรื่องราวของตนเองต่อเพื่อนร่วมชั้นหรือในกลุ่มเล็กๆ
- ผู้เรียนใช้ทักษะการสื่อสารเพื่อเล่าเรื่องอย่างมีความหมายและน่าสนใจ

4.4 การฟังและการตอบสนอง (Listening and Responding):

- เพื่อนร่วมชั้นฟังเรื่องราวและแสดงความคิดเห็นหรือถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องราว
- ผู้เล่าเรื่องตอบสนองและอธิบายเพิ่มเติมตามคำถามหรือความคิดเห็น

4.5 การสะท้อนและการประเมินผล (Reflecting and Evaluating):

- ผู้เรียนและครูร่วมกันสะท้อนถึงประสบการณ์การเล่าเรื่องและฟังเรื่องราว
- ครูให้ข้อเสนอแนะและประเมินผลการใช้ภาษาของผู้เรียน รวมถึงทักษะการสื่อสารและการจัดระเบียบความคิด

5. ตัวอย่างกิจกรรม Storytelling and Narratives

5.1 Personal Stories: ให้ผู้เรียนเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวหรือเหตุการณ์ที่น่าสนใจ มีขั้นตอนการจัด ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนคิดเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวที่ต้องการเล่า
2. ให้เวลาในการเตรียมตัวและรวบรวมความคิด
3. ผู้เรียนเล่าเรื่องราวของตนเองต่อเพื่อนร่วมชั้นหรือในกลุ่มเล็ก
4. เพื่อนร่วมชั้นถามคำถามและให้ข้อเสนอแนะ

5.2 Creative Writing and Storytelling: ให้ผู้เรียนเขียนและเล่าเรื่องราวที่สร้างขึ้นเองในกลุ่มเล็ก มีขั้นตอนการจัด ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนคิดและเขียนเรื่องราวที่สร้างขึ้นเอง
2. จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ
3. ผู้เรียนเล่าเรื่องราวของตนเองในกลุ่มและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

4. ให้ผู้เรียนปรับปรุงเรื่องราวตามข้อเสนอแนะที่ได้รับ

การใช้ Storytelling and Narratives เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การคิดสร้างสรรค์ และการจัดระเบียบความคิด ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่และเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

6) กิจกรรม Interviews: Interviews เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการถามคำถามและการตอบคำถามในบริบทที่หลากหลาย หลักการแนวคิดของ Interviews มีดังนี้

1. หลักการแนวคิดของ Interviews

1.1 การพัฒนาทักษะการสื่อสารแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Communication Skills): การสัมภาษณ์ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการสื่อสารที่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์โดยตรง เช่น การถามคำถาม การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น

1.2 การส่งเสริมการฟังอย่างตั้งใจ (Active Listening): การสัมภาษณ์ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการฟังอย่างตั้งใจ เพื่อทำความเข้าใจคำถามและตอบคำถามอย่างเหมาะสม

1.3 การสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร (Confidence in Communication): การสัมภาษณ์ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษผ่านการฝึกฝนและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

1.4 การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการตอบสนอง (Analytical and Responsive Thinking): ผู้เรียนต้องคิดวิเคราะห์และตอบสนองอย่างรวดเร็วและเหมาะสมในระหว่างการสัมภาษณ์

1.5 การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning): การสัมภาษณ์ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือทำจริงและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง

2. แนวคิดที่สนับสนุน Interviews

2.1 Communicative Competence (Hymes, 1972): แนวคิดของ Hymes เน้นว่าการเรียนรู้ภาษาต้องเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมในบริบทต่างๆ การสัมภาษณ์ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลายและเหมาะสม

2.2 Interaction Hypothesis (Long, 1983): ทฤษฎีของ Long กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดเกิดขึ้นเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การสัมภาษณ์ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายระหว่างผู้เรียน ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา

2.3 Vygotsky's Sociocultural Theory (Vygotsky, 1978): Vygotsky เน้นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสนับสนุนจากผู้อื่น การสัมภาษณ์ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมชั้นและครูในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

2.4 Constructivist Learning Theory (Piaget, 1967): Piaget เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านประสบการณ์ การสัมภาษณ์ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากการลงมือทำและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

3. ประโยชน์ของ Interviews

3.1 พัฒนาทักษะการสื่อสาร: ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการถามคำถามและการตอบคำถามในบริบทที่หลากหลาย

3.2 เพิ่มความมั่นใจในการสื่อสาร: การสัมภาษณ์ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษผ่านการฝึกฝนและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

3.3 ส่งเสริมการฟังอย่างตั้งใจ: ผู้เรียนได้ฝึกการฟังอย่างตั้งใจเพื่อทำความเข้าใจคำถามและตอบคำถามอย่างเหมาะสม

3.4 พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการตอบสนอง: ผู้เรียนต้องคิดวิเคราะห์และตอบสนองอย่างรวดเร็วและเหมาะสมในระหว่างการสัมภาษณ์

3.5 เรียนรู้จากประสบการณ์: การสัมภาษณ์ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือทำจริงและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง

4. ขั้นตอนการจัด Interviews

4.1 การเลือกหัวข้อหรือประเด็นการสัมภาษณ์ (Topic Selection):

- ครูและผู้เรียนร่วมกันเลือกหัวข้อหรือประเด็นที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน

4.2 การเตรียมตัว (Preparation):

- ผู้เรียนเตรียมคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ และทำการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมหากจำเป็น
- ผู้เรียนที่เป็นผู้ถูกสัมภาษณ์เตรียมตัวเพื่อตอบคำถามและคิดถึงประเด็นที่จะนำเสนอ

4.3 การดำเนินกิจกรรมสัมภาษณ์ (Conducting the Interview):

- ผู้เรียนที่เป็นผู้สัมภาษณ์ถามคำถามและผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามตามหัวข้อที่กำหนด

- ผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์สลับบทบาทกันเพื่อให้ทุกคนได้ฝึกฝนทั้ง

สองบทบาท

4.4 การสรุปและการประเมินผล (Summarizing and Evaluation):

- ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์การสัมภาษณ์
- ครูให้ข้อเสนอแนะและประเมินผลการใช้ภาษาของผู้เรียน รวมถึงทักษะการสื่อสารและการฟัง

5. ตัวอย่างกิจกรรม Interviews

5.1 Classmate Interviews: ให้ผู้เรียนสัมภาษณ์เพื่อนร่วมชั้นเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ เช่น งานอดิเรก, ครอบครัว, เป้าหมายในอนาคต มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเป็นคู่
2. ให้หัวข้อการสัมภาษณ์ เช่น งานอดิเรก, ครอบครัว, เป้าหมายในอนาคต

3. ผู้เรียนสัมภาษณ์และบันทึกคำตอบของเพื่อนร่วมคู่

4. ผู้เรียนสรุปและนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเพื่อนร่วมคู่

5.2 Guest Speaker Interviews: เชิญผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลภายนอกมาให้ผู้เรียนสัมภาษณ์ในหัวข้อที่น่าสนใจ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. เชิญผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลภายนอกที่มีความรู้ในหัวข้อที่น่าสนใจ
2. ผู้เรียนเตรียมคำถามที่ต้องการสัมภาษณ์
3. ผู้เชี่ยวชาญตอบคำถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียน
4. ผู้เรียนสรุปและนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

การใช้ Interviews เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการฟังเชิงลึก ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่และเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

10.2.5 การวัดและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการที่สำคัญในการตรวจสอบความก้าวหน้าและประสิทธิภาพของผู้เรียน การประเมินผลนี้ไม่ได้เน้นเพียงการวัดความรู้ทางไวยากรณ์และคำศัพท์เท่านั้น แต่ยังต้องครอบคลุมถึงทักษะการสื่อสารที่

แท้จริงในบริบทที่หลากหลาย วิธีการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การประเมินผลด้วยการสังเกต (Observation Assessment)

การประเมินผลด้วยการสังเกตเป็นการตรวจสอบการใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์จริงหรือจำลอง ครูสามารถสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารของผู้เรียนในห้องเรียน ระหว่างกิจกรรมต่างๆ เช่น การสนทนาแบบคู่ (pair work), การทำงานกลุ่ม (group work), และบทบาทสมมุติ (role plays) การสังเกตนี้ช่วยให้ครูสามารถประเมินทักษะการฟัง การพูด และการโต้ตอบของผู้เรียนในบริบทที่เป็นธรรมชาติ

2. การประเมินผลจากการสนทนา (Oral Proficiency Interviews)

การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) เป็นวิธีการประเมินทักษะการพูดและการฟังที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอบจะถามคำถามที่เตรียมไว้ล่วงหน้าและประเมินการตอบคำถามของผู้เรียน การสัมภาษณ์นี้ช่วยให้ผู้ประเมินสามารถตรวจสอบความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง และสามารถวัดความคล่องแคล่วในการสื่อสาร ความถูกต้องของไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และการเชื่อมโยงความคิด

3. การประเมินผลจากการแสดงบทบาทสมมุติ (Role Plays)

การแสดงบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่จำลองสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร เช่น การสั่งอาหารในร้านอาหาร การสัมภาษณ์งาน หรือการเจรจาธุรกิจ ครูสามารถประเมินทักษะการสื่อสารของผู้เรียนจากการแสดงบทบาทสมมุติได้ โดยพิจารณาจากความความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสม การโต้ตอบกับคู่สนทนา และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่จำลอง

4. การประเมินผลจากการเขียน (Writing Assessment)

การประเมินผลจากการเขียนช่วยวัดความสามารถในการสื่อสารทางภาษาเขียนของผู้เรียน โดยครูสามารถให้ผู้เรียนเขียนเรียงความ จดหมาย รายงาน หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด การประเมินนี้จะพิจารณาความสามารถในการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ถูกต้อง การจัดโครงสร้างประโยคและย่อหน้า การนำเสนอเนื้อหาอย่างมีเหตุผล และการเชื่อมโยงความคิด

5. การประเมินผลจากการทำงานกลุ่ม (Group Work Assessment)

การทำงานกลุ่มเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารในบริบทที่เป็นธรรมชาติ ครูสามารถประเมินผลการทำงานกลุ่มโดยพิจารณาจากการมีส่วนร่วมของ

ผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแก้ปัญหา และการสร้างสรรค์งานร่วมกัน การประเมินนี้ช่วยให้ครูเห็นภาพรวมของทักษะการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์ที่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น

6. การประเมินผลจากโครงการ (Project-Based Assessment)

การให้ผู้เรียนทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารในบริบทที่หลากหลายและซับซ้อน เช่น การทำโครงการวิจัย การนำเสนอโครงการ การเขียนรายงาน ครูสามารถประเมินผลการทำโครงการโดยพิจารณาจาก การวางแผน การทำงานเป็นทีม การสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้อง และคุณภาพของงานที่นำเสนอ การประเมินนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาที่ครอบคลุมทักษะต่างๆ

7. การประเมินผลด้วยการทดสอบ (Testing)

การทดสอบยังคงเป็นวิธีการที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการวัดทักษะการใช้ภาษา การทดสอบสามารถจัดได้หลายรูปแบบ เช่น การทดสอบการฟัง (listening test), การทดสอบการอ่าน (reading test), การทดสอบการเขียน (writing test), และการทดสอบการพูด (speaking test) การทดสอบที่ออกแบบมาอย่างดีสามารถวัดความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลายและครอบคลุมทักษะการสื่อสารที่จำเป็น

การวัดและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องครอบคลุมทักษะการสื่อสารที่แท้จริงในบริบทที่หลากหลาย วิธีการประเมินผลเช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมติ การเขียน การทำงานกลุ่ม การทำโครงการ และการทดสอบ ช่วยให้ผู้ครูสามารถวัดความก้าวหน้าและประสิทธิภาพของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน การประเมินผลที่หลากหลายและครอบคลุมนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการป้อนกลับที่มีคุณค่าและสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

10.3 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ภาษาปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนในขณะที่ปฏิบัติภาระงานร่วมกัน โดยมีความเชื่อว่ากระบวนการเรียนรู้ทางภาษาเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริง และผ่านประสบการณ์จริงส่งผลให้ภาระงานสำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังที่ Nunan (1989) Ellis (2003) และ Willis and Willis (2011) ได้กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติภาระงาน

ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ รวมถึงทักษะการแก้ปัญหาเพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการปฏิบัติภาระงานร่วมกับบุคคลอื่น

10.3.1 ความหมายภาระงาน (Task)

Richards (1984) ได้ให้ความหมายของภาระงานว่าภาระงานหมายถึงกิจกรรมหรือการกระทำที่เกิดจากการทำความเข้าใจองค์ความรู้ เช่น การฟังคำสั่งและทำตามคำสั่งนั้นๆ การวาดภาพตามเรื่องที่อ่าน หรือตามจินตนาการ เป็นต้น Skehan (1986) ได้กล่าวเสริมว่าภาระงานเป็นงานหรือกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การทำงาน รวมถึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลงานวิจัย Prabhu (1984) กล่าวว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการทางความคิดในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน ภาระงานจึงแตกต่างจากกิจกรรม และแบบฝึกหัด ดังที่ Christopher (2005) กล่าวถึงภาระงานว่าเป็นกิจกรรมที่ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการสื่อสารระหว่างการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน การสื่อความหมายกันระหว่างผู้เรียนทำให้เกิดความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์อื่น นอกจากนี้ Nunan (1989) ได้ให้ความหมายของภาระงานว่า ภาระงาน หมายถึง งานที่ผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ โดยการนำองค์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติภาระงานและมีการร่วมมือ มีปฏิสัมพันธ์รวมถึงการปรึกษาหารือ ระดมความคิดกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน Willis and Willis (2011: 32-33) ได้กล่าวถึงความหมาย ของภาระงานในทำนองเดียวกันว่าเป็นกิจกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับการดำรงชีวิต ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุตามจุดประสงค์ได้สำเร็จ และมีการประเมินผลของภาระงาน

จากความหมายของภาระงานตามทฤษฎีของนักวิชาการด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานข้างต้น สรุปได้ว่า ภาระงาน หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียน เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม ตามที่กำหนดไว้ให้เสร็จสมบูรณ์ โดยกิจกรรมเหล่านี้ มีการระบุขั้นตอนของการทำงานไว้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้เรียนจะมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมมือกันระหว่างปฏิบัติภาระงาน มีการปรึกษาหารือมีการสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนเกิดอุปสรรคปัญหาเพื่อให้ภาระงานดำเนินไปจนกระทั่งบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติภาระงานไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน หรือในสถานการณ์จริงที่พบในชีวิตจริงได้

10.3.2 องค์ประกอบของภาระงาน

Nunan (1989) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาระงานสำหรับการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบ 6 ประการ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย (Goals) ตัวป้อนทางภาษา (Input) กิจกรรม (Activities) บทบาทของผู้สอน (Teacher's role) บทบาทของผู้เรียน (Learner's role) และการจัดสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน (Setting) หากผู้สอนต้องการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของภาระงานซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) จุดมุ่งหมายของภาระงาน ในการปฏิบัติภาระงานนั้น ต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน อาจเป็นการ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล เช่น กรอบความคิด การแสดงความคิดเห็น ทศนคติ ความเชื่อ รวมถึงอารมณ์ความรู้สึก เพื่อให้ภาระงานบรรลุไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ภาระงานมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดรอบรู้และเข้าใจข้อมูลจากแหล่งที่มาต่าง ๆ เช่น ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ โฆษณาจากสื่อต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือและนำองค์ความรู้นั้น ๆ ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงที่อาจพบในชีวิตประจำวันได้ และจุดมุ่งหมายสุดท้ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ อย่างมีจินตนาการ เช่น การเขียนบทความสั้น ๆ บทกวี บทเพลง การแต่งนิทาน การแต่งเรื่องสั้น เป็นต้น ซึ่งการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร มุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมมือกันสร้างสรรค์ชิ้นงานได้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

2) ตัวป้อนทางภาษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพราะตัวป้อนทางภาษาเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด (Cognitive process) ให้มีระบบที่ต่อเนื่องและชัดเจน ทั้งนี้แหล่งข้อมูลสำหรับตัวป้อนทางภาษานั้นควรเป็นสื่อจริง ๆ เช่น บ้ายประกาศ โฆษณา โปสเตอร์ รายการอาหาร ตารางเวลาเดินรถ เครื่องหมายจราจร นิทาน รูปภาพ เป็นต้น การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อจริง ๆ นั้นเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง เนื่องจากจะทำให้ได้เรียนรู้ผ่านการใช้ภาษาจริง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ฝึกฝนความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำสื่อจริงที่ศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3) กิจกรรม ในที่นี้หมายถึงการดำเนินการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย โดย Nunan (1989) ได้นำเสนอประเภทของกิจกรรมไว้ 3 ประเภท โดยจำแนกตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมฝึกภาษาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง ผู้สอนควรเลือกจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติในห้องเรียนแล้ว

สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริงได้ และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีการโต้ตอบ การสนทนา และสุดท้ายควรเป็นกิจกรรมที่สะท้อนตนเอง ผู้เรียนสามารถ ตรวจสอบความถูกต้องของภาระงาน ตลอดจนพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

4) บทบาทของผู้สอน คือ บทบาทด้านการวางแผน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ รวมถึงการวัดและประเมินผลซึ่งผู้สอนจะคัดเลือกตัวบ่งชี้ทางภาษา หาข้อมูลและนำสื่อของจริง มาใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ โดยต้องคัดเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ทางภาษา ขั้นตอนที่ใช้ สำหรับการจัดการเรียนรู้ จัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรม และเป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานลุล่วงตามจุดมุ่งหมาย ตลอดจนเป็นผู้ประเมินงานร่วมกับผู้เรียน

5) บทบาทของผู้เรียน คือ บทบาทด้านการเรียนแบบเน้นภาระงานโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพผู้เรียนควรทำความเข้าใจกับตัวบ่งชี้ ทางภาษาที่ได้รับมอบหมายมาปฏิบัติภาระงานด้วยความรู้หรือลักษณะเด่น คุณสมบัติของผู้เรียน เอง ต้องมีความกระตือรือร้นใส่ใจในการปฏิบัติงาน มีการใช้ทักษะสติปัญญา รวมถึงการมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยกันเพื่อให้เป้าหมายของภาระงานสำเร็จลุล่วง สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง

6) การจัดสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึงการจัดชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย เปิดโอกาสผู้เรียนสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ ในชั้นเรียน อาจมีการจำลองสถานการณ์จริงเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีสื่อ อุปกรณ์ แหล่งข้อมูลสำหรับการสืบค้นเพื่อให้งานที่ผู้เรียนปฏิบัติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เมลดา สุดาจิตธอาภา (2561: 151-157) ได้กล่าวเสริมว่าการพัฒนาประยุกต์ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานควรมีองค์ประกอบของแผนการดำเนินงาน (Task-as-workplan) คือภาระงานนั้น ๆ จะต้องมีแผนในการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียน เพื่อความกระฉับกระชวยในการปฏิบัติกิจกรรม เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในภาระงานดังกล่าวจริงในบริบทการเรียนการสอนในชั้นเรียน กิจกรรมที่ได้ดำเนินอาจไม่สอดคล้องกับแผนที่ออกแบบไว้ ตั้งแต่แรกเริ่มเพราะผู้ดำเนินการนั้นคือผู้เรียนว่าจะจัดการกับภาระงานที่ได้รับมอบหมายอย่างไร จะสะท้อนถึงการเรียนรู้และประสิทธิภาพของแผนงานหากผู้เรียนดำเนินกิจกรรมจนสามารถบรรลุ เป้าหมายของภาระงานได้ องค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจึงเป็นการจัดกิจกรรมที่ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งมีขอบเขตในเรื่องของเป้าประสงค์ของภาระงานและบทบาทระหว่าง ผู้เรียนและผู้สอนอย่างชัดเจน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการทางสติปัญญา (Cognitive process) การ

วางแผนดำเนินงานเพื่อปฏิบัติการกิจจากภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งการสร้างปฏิสัมพันธ์นั้นจะขึ้นอยู่กับประเภทของภาระงาน เช่น การให้ภาระงานแบบทางเดียว คือ การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากผู้เรียนคนหนึ่งส่งข้อมูลไปยัง ผู้เรียนอีกคนหนึ่ง เช่น ผู้เรียนคนแรกพูดบรรยายโรงเรียนในฝัน ผู้เรียนคนที่สองเป็นผู้วาดรูปภาพ ให้ตรงกับคำบรรยายของผู้เรียนคนแรก เป็นต้น สำหรับการให้ภาระงานแบบสองทาง คือ การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เรียนทั้งสองฝ่าย เช่น ผู้เรียนคนแรกมีข้อมูลรูปภาพ สถานที่ท่องเที่ยว แต่ไม่มีชื่อของสถานที่นั้น ๆ ส่วนผู้เรียนคนที่สองมีชื่อสถานที่ แต่ไม่มีรูปภาพ ทำให้ผู้เรียนต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อให้ภาระงานสำเร็จสมบูรณ์

10.3.3 รูปแบบภาระงาน

Prabhu (1987: 46 – 47) แบ่งรูปแบบภาระงานออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งรูปแบบภาระงานนี้อยู่ในขั้นตอนแรกของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล (information gap task) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนส่งผ่านข้อมูลความรู้จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง โดยผู้เรียนจะแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนเองรู้และส่งต่อข้อมูลให้กับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มหรือภายใน ห้องเรียน กิจกรรมนำเสนอข้อมูลใหม่ (reasoning gap task) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้นำเสนอ ข้อมูลใหม่จากการที่ได้รับความรู้โดยผ่านการคิดวิเคราะห์ การวินิจฉัย การอนุมาน การให้เหตุผล และสุดท้ายกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion gap task) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือทัศนคติต่อเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้ ผ่านกระบวนการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อสื่อความหมาย Nunan (2004: 1) กำหนดรูปแบบของภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ ภาระงานสำหรับการเรียนการสอน (pedagogical task) ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนผ่านการทำกิจกรรม จากการทำภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานเพื่อการฝึกฝน (rehearsal rational) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนเพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตัวเอง การเขียนแสดงความคิดเห็น โดยผู้เรียนจะได้ฝึกฝนตามรูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง การทำภาระงานนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มและเดี่ยวจากคำแนะนำของผู้สอน นอกจากนี้ผู้สอนควรมีภาระงานเพื่อการกระตุ้นผู้เรียน (activation rationale) เพื่อให้ผู้เรียนฝึกแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ผู้สอนสมมติขึ้น กล่าวคือการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำภาระงานกลุ่ม มีการกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียน เช่น ถ้าหากผู้เรียนอยู่บนเรือที่กำลังจะจม และผู้เรียนต้องว่ายน้ำไปที่เกาะถึงจะรอดจากการจมน้ำ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เรียนมีภาชนะก้นคนละ 1 อย่างที่สามารถบรรจุของได้ 20 กิโลกรัม ให้ผู้เรียนตัดสินใจ เลือกสิ่งของที่ จะนำไปด้วย โดยมีรายการสิ่งของต่าง ๆ

ตามที่คุณสอนได้กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับเพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและ โครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น Richards (2001: 162) ได้นำเสนอรูปแบบของการจัดภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ที่แตกต่างกันไว้อีก 5 ประเภท ได้แก่ ภาระงานประเภทจิ๊กซอว์ (jigsaw task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อเรียบเรียง เรื่องราวให้สัมพันธ์กัน เช่น ผู้เรียนได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม จะต้องทำการเล่าเรื่องร่วมกันกับกลุ่มอื่น ๆ โดยลำดับเหตุการณ์ตามท้องเรื่องได้อย่างถูกต้อง ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (information - gap task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม โดยที่จะได้รับชุดข้อมูลที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้อง ทำการสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเพื่อให้ภาระงานนั้นแล้วเสร็จ ภาระงานแก้ปัญหา (problem solving task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่ กำหนดตามชุดของข้อมูลที่กำหนดให้ ภาระงานเพื่อการตัดสินใจ (decision - making task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจต่อเรื่องหรือปัญหาที่คุณสอนกำหนด โดยผู้เรียนต้องอธิบายเหตุผลที่เลือกตัดสินใจสิ่งนั้น และภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion exchange tasks) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีความเห็นที่ตรงกันกับบุคคลอื่น

Willis and Willis (2011: 136 - 141) กล่าวถึงรูปแบบของภาระงานโดยเน้นการใช้ภาษาแบ่งออกเป็น 6 รูปแบบ ได้แก่ ภาระงานรายการหรือบัญชีรายการ (Listing) เป็นภาระงานที่ให้ ความสำคัญต่อการค้นพบข้อเท็จจริง โดยผู้เรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์สอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน อาจเป็นการเติมข้อความหรือแผนผังความคิด (Ming Mapping) ภาระงานจัดลำดับ และการแบ่งประเภท (Ordering and Sorting) เช่น การจัดลำดับเรื่องการทำ หรือเหตุการณ์ที่สมเหตุสมผล การจัดเรียงตามค่านิยมส่วนตัวหรือเกณฑ์ที่ชี้เฉพาะ ภาระงานเปรียบเทียบ คือภาระงานที่เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่อาจมีที่มาของแหล่งข้อมูลแตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้ในการวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลนั้น ๆ ภาระงานแก้ปัญหา คือภาระงานที่มุ่งให้ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถ ด้านเหตุผลและสติปัญญาในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ รวมถึงความซับซ้อนของปัญหา และสามารถประเมินสถานการณ์ตกลงร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มเพื่อเลือกวิธีที่ดีที่สุด ภาระงาน ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing personal experiences) เป็นภาระงานที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ สนทนา พูดคุยเรื่องเกี่ยวกับตนเองได้อย่างอิสระ มีการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ชีวิตกับผู้อื่น และสุดท้ายภาระ

งานสร้างสรรค์ (Creative task) คือภาระงานที่ผู้เรียน ทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ปฏิบัติภาระงาน ได้อย่างสร้างสรรค์และอิสระ ซึ่งรูปแบบภาระงานทั้ง 6 รูปแบบที่ Willis and Willis กล่าวมานั้น สามารถเป็นภาระงานแบบปลายเปิดที่ผู้เรียนสามารถค้นพบ คำตอบที่แตกต่างกันได้ รวมถึง ผู้เรียนสามารถลำดับขั้นตอนทำภาระงานแตกต่างกันได้อย่างอิสระ

จึงสรุปได้ว่ารูปแบบภาระงานนั้นมีความหลากหลาย ล้วนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม พัฒนาการด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เรียนทั้งในชั้นเรียนและสถานการณ์จริง นอก ห้องเรียน รูปแบบของภาระงานจึงเป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมไปถึงการเรียนรู้ทักษะชีวิต การ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนได้ร่วมมือกันเป็นกลุ่มเพื่อบรรลุเป้าหมายในการสร้างชิ้นงาน มีการ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การสอนแบบเน้นภาระงานจึงมีความเกี่ยวข้องกับความสามารถในการ สื่อสารและกระบวนการคิดที่เป็นอิสระสร้างสรรค์

10.3.4 หลักการของภาระงาน

หลักการของภาระงานที่ใช้เพื่อส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ วางแผนทำงานเป็นกลุ่มและเดี่ยว โดยภาระงานนั้นจะต้องเป็นภาระงานที่สะท้อนโลกของความเป็นจริง หลังจบกิจกรรมผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ ตามทฤษฎีของ Willis (1996) มีดังนี้

1) หัวข้องานที่ผู้สอนจะมอบหมายงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ หลังจากให้ผู้เรียน ได้รับตัวบ่อนทางภาษา ไม่ว่าจะจากสื่อการสอนของจริงหรือตัวผู้สอนโดยตรงก็ตาม ผู้สอนจะ มอบหมายงาน ให้ปฏิบัติโดยใช้วาจาหรือเป็นข้อคำสั่งปรากฏในภาระงาน โดยมีการระบุคำแนะนำ ในการทำ กิจกรรมอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เช่น การรวมกลุ่มทำกิจกรรม การจับคู่ หรือภาระงาน เดี่ยว ต่อมาผู้เรียนจึงวางแผนงานศึกษาข้อมูลว่ามีจุดประสงค์อย่างไร เป้าประสงค์ของงานคือ อะไร ผู้เรียนต้อง รับผิดชอบในเรื่องใด และใช้ระยะเวลาในการทำภาระงานเพียงใดจึงจะเหมาะสม

2) ผู้เรียนใช้กระบวนการทางสติปัญญา เพื่อปฏิบัติภาระงานที่ได้รับ มอบหมาย โดยใช้สติปัญญาเป็นตัวปฏิบัติการ เช่น การคิดย้อนกลับ การหาเหตุผล การจัดระบบ ความคิด การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และการแก้ปัญหา เป็นต้น

3) ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การสร้างปฏิสัมพันธ์จะขึ้นอยู่กับ ประเภทและลักษณะของภาระงาน ได้แก่ การปฏิสัมพันธ์แบบทางเดียว คือ การปฏิสัมพันธ์ที่จาก ผู้เรียนคนหนึ่ง ไปยังผู้เรียนอีกคนหนึ่ง เช่น ผู้เรียนคนแรกจะบรรยายลักษณะบุคคลที่ปรากฏใน รูปภาพของตน แล้วผู้เรียนคนที่สองวาดรูปให้ตรงกับคำบรรยายของผู้เรียนคนแรก เป็นต้น การ ปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง คือ การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เรียนทั้งสอง

ฝ่าย เช่น ผู้เรียน คนแรกมีรูปภาพและชื่อของบุคคลแต่ไม่มีหมายเลขกำกับรูปภาพ ในขณะที่ผู้เรียนคนที่สองมีรูปภาพบุคคลชุดเดียวกัน พร้อมหมายเลขกำกับแต่ไม่มีชื่อของบุคคลเหล่านั้น ดังนั้นผู้เรียนคนแรก และผู้เรียนคนที่สองต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยใช้วิธีการซักถาม หรืออาจใช้ความสามารถเฉพาะบุคคลต่าง ๆ ประกอบเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายสมบูรณ์

4) ผลงานทางภาษาที่เสร็จสมบูรณ์ของผู้เรียน หลังจากที่ใช้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการ คิดและการปฏิสัมพันธ์แล้ว ผู้เรียนก็จะได้ผลลัพธ์ (Outcome) ของงานชิ้นนั้นตามเป้าประสงค์ของภาระงาน สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน

10.3.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงโดยการลงมือกระทำ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแตกต่างกันออกไป Nunan (1989) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นตอนการสร้าง ทบทวนโครงสร้างความรู้เดิม เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน (Schema building) โดยผู้สอนจะทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อตรวจสอบพื้นฐานทางภาษา ว่ามีมากน้อยเพียงใด และควรส่งเสริมด้านใดเป็นสำคัญ 2) ขั้นตอนการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมายคือโครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อหาในบทเรียน (Controlled practice) 3) ขั้นตอนการฝึกทักษะการฟังโดยออกแบบภาระงานให้สอดคล้องกับบทสนทนา (Authentic listening practice) 4) ขั้นตอนการมุ่งเน้นที่องค์ประกอบทางภาษา (Focus on linguistic elements) 5) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระในกิจกรรม การสื่อสาร (Provide freer practice) 6) ขั้นตอนการทำกิจกรรมภาระงาน (Introduce the pedagogical task) นอกจากนี้ Skehan (1996: 268-286) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานโดยมีองค์ประกอบของกิจกรรมไว้ ดังนี้ 1) ขั้นก่อนภาระงาน (Pre-Task) ในขั้นนี้ผู้สอนจะแสดงภาระงาน กิจกรรมที่เป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนดู โดยผู้เรียนจะสังเกตภาระงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับภาระงานตัวอย่างและค้นหาข้อมูลทางภาษาเพื่อเตรียมพร้อมปฏิบัติ 2) ขั้นระหว่างภาระงาน (During-Task) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ความสำคัญเรื่อง ความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ในขณะที่ปฏิบัติภาระงานให้ชิ้นงานที่ผู้เรียนผลิตนั้นมีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยผู้สอนจะรับบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก และให้การสนับสนุนผู้เรียน และช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาหากผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ 3) ขั้นหลังภาระงาน (Post-Task) ผู้สอนจะดำเนินกิจกรรมในรูปการวิเคราะห์ วิจารณ์ชิ้นงานของตนเองและผู้อื่น ประเมินให้การแก้ไขเพื่อฝึกฝนทักษะการวิเคราะห์ ความถูกต้องทางภาษา และปรับปรุงชิ้นงานนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น โดย Ellis

(2003) ได้สังเคราะห์ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และกรอบแนวคิดของกระบวนการที่สามารถใช้ร่วมกันกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของ Prabhu (1987); Skehan (1996); Lee (2000) ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นวิธีที่ผู้สอนเสนอโครงสร้างของภาระงานที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติหรือผลิตทางภาษา ผู้เรียนต้องลงมือกระทำ โดยผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาระงานนั้น ๆ หรืออาจยกตัวอย่าง อธิบายถึงประโยชน์ ของภาระงานที่ผู้เรียนจะได้รับหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ ต้องการปฏิบัติภาระงาน โดย Ellis ได้พบว่าการนำเสนอหัวข้อที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไร้การสั่งด้วยคำสั่งทุกขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในประเด็นหรือหัวข้อที่จะเข้าสู่กิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น เช่น กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันเขียนรายการ (Listing) การระดมความคิดภายในกลุ่ม (Brainstorming) การเขียนแผนผังความคิดหรือผังมโนทัศน์ (Mind mapping) ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับภาระงานในชั้นถัดไป 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (During task) ในขั้นนี้ประกอบไปด้วยตัวเลือกทางการสอน (Methodological options) 2 อย่าง ได้แก่ 2.1) ตัวเลือกด้านการปฏิบัติงาน (Task performance options) กล่าวคือ ผู้สอนสามารถกำหนดกรอบของระยะเวลาในการปฏิบัติภาระงาน หรือกำหนดให้ผู้เรียนสามารถใช้แหล่งข้อมูลที่มีอยู่แล้วในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนก็ได้ 2.2) ตัวเลือกด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) คือ กระบวนการที่เน้นการใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร และกระตุ้นการทำทนายผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนี้ผู้สอนสามารถเน้นไปที่ข้อมูลทางภาษาหรือหลักไวยากรณ์เรื่องนั้น ๆ โดยนัยหรือสอนหลักไวยากรณ์โดยตรงก็ได้ 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนผลงานของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาที่ได้เรียน และหลักไวยากรณ์ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ ใช้ผิดในระหว่างดำเนินงาน เพื่อความคล่องและความถูกต้องทางภาษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ประเมินผลงาน รวมทั้งหาข้อบกพร่องของตนหรือกลุ่มเพื่อเป็นประโยชน์ ในการปรับปรุงแก้ไข ผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

Willis and Willis (2011) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ที่มีขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียน ขั้นการลงมือปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงผ่าน ประสบการณ์ตรง และขั้นการฝึกฝนตรวจสอบการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาตลอดจน สามารถตรวจสอบความถูกต้องตามหลักการ และผู้สอนได้มีโอกาสอธิบาย บรรยาย ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ดังนี้ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ ให้ผู้เรียนทราบก่อนลงมือปฏิบัติงาน เพื่อให้เข้าใจคำชี้แจง หรือคำสั่งของภาระงานให้

ชัดเจน ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดภาระงานจากหัวข้อเนื้อหาที่จะให้ความรู้ แก่ผู้เรียน โดยเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียนในขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน 2) ขั้นตอนการลงมือปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติภาระงาน ที่ได้รับมอบหมาย มีการอภิปราย ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกลุ่มวางแผนเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการใช้ภาษาด้วยตนเองซึ่งผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือหากมีความติดขัดทางการใช้ภาษา ขั้นรายงาน (report) โดยผู้เรียนรายงานสรุปความรู้และรายงานผลจากภาระงาน ที่ตนปฏิบัติ ผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงานนั้นๆ 3) ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) โดยผู้เรียนจะสามารถประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของตนและเปรียบเทียบผลจากการปฏิบัติภาระงานของ ผู้อื่น ในขั้นตอนวิเคราะห์ ต่อมาผู้เรียนเป็นผู้ตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานของตนเอง และสามารถสร้าง คำ วลี ขึ้นใหม่เองได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสารความหมายจากการ ปฏิบัติภาระงานที่ผ่านมา และขั้นปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และรูปแบบโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียนจากการทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานที่กระตุ้นความรู้เดิม รวมถึงการชี้แจงกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการปฏิบัติภาระงาน 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ผู้สอนมอบหมายภาระงานที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริง โดยผู้เรียนทำงานร่วมกันฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระ โดยมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียน 3) ขั้นหลังปฏิบัติงานหรือขั้นตรวจสอบภาษาเป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคล่องแคล่วทางภาษาและความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์ ตรวจสอบวิจารณ์ภาระงานของเพื่อนร่วมชั้น และแก้ไขพัฒนาชิ้นงานของตนเองให้สมบูรณ์มากที่สุด การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมจากภาระงานเป็นสื่อการเรียนรู้เพียงเท่านั้น แต่เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรง อีกทั้งผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการวางแผนทำงานเป็นขั้นตอน สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่ละขั้นตอนของหลักการปฏิบัติภาระงานจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระโดยผู้สอนนั้นทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก และให้คำแนะนำเท่านั้น

10.3.6 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อมอันก่อให้เกิดความชำนาญและเกิดความคล่องแคล่วใน

การใช้ภาษาจากในชั้นเรียนสู่การนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง สถานการณ์แห่งความเป็นจริงจากนอกชั้นเรียนที่มาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่ง Willis (1996) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ว่าผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการได้แสดงศักยภาพ ได้อย่างเต็มที่ ทั้งความรู้ การคิดวิเคราะห์ ความสามารถเฉพาะบุคคล รวมถึงช่วยเสริมสร้างความมั่นใจทางภาษาให้กับผู้เรียน ที่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้เรียนด้วยกันอย่างอิสระมากกว่า สื่อสารกับผู้สอน เนื่องจากผู้เรียนคลายความกังวลว่าจะผิดหรือถูก เปิดโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล เป็นผู้ตรวจทานข้อผิดพลาดของตนเองและผู้เรียนคนอื่น ๆ ใช้ทักษะการพูดอภิปรายแสดงความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning หรือ TBL) เป็นแนวทางการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ การเรียนรู้แบบนี้ได้รับความนิยมมากขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมาเนื่องจากมีประโยชน์มากมายที่ส่งผลดีต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอน ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ เนื่องจากผู้เรียนต้องเผชิญกับสถานการณ์และปัญหาจริงในกระบวนการเรียนรู้ ทำให้ต้องหาวิธีแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคต (Ellis, 2003)

2. การเรียนรู้ที่มีความหมายและเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง TBL มุ่งเน้นให้การเรียนรู้มีความหมายและเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง โดยผู้เรียนจะได้รับมอบหมายภาระงานที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์หรือบริบทจริง ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับกับการใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Willis & Willis, 2007)

3. การเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม ในหลายกรณี TBL จะมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และการประสานงานระหว่างสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานให้สำเร็จลุล่วง (Nunan, 2004)

4. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะต้องค้นคว้าและหาข้อมูลด้วยตนเองเพื่อทำภาระงานให้สำเร็จ ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Skehan, 1998)

5. การเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เพราะผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนรู้มีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทำให้เกิดความสนใจและตั้งใจในการเรียนรู้มากขึ้น (Dörnyei, 2001)

6. การพัฒนาทักษะการจัดการเวลาและการวางแผน TBL ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการจัดการเวลาและการวางแผน เนื่องจากผู้เรียนต้องบริหารจัดการเวลาและทรัพยากรให้เหมาะสมในการทำภาระงานให้สำเร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการทำงานและการใช้ชีวิตในอนาคต (Richards & Rodgers, 2001)

7. การประเมินผลการเรียนรู้ที่มีความหมาย การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้การประเมินผลการเรียนรู้มีความหมายและสอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้น ผู้สอนสามารถประเมินความรู้และทักษะของผู้เรียนจากผลลัพธ์ของภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง (Long & Crookes, 1992)

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นแนวทางการสอนที่มีประโยชน์อย่างมากในการพัฒนาทักษะและความรู้ของผู้เรียน นอกจากจะช่วยเสริมสร้างทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์แล้ว ยังส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการจัดการเวลา ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตและการทำงานในอนาคต ดังนั้น การนำแนวทางการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาใช้ในการบวนการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาและส่งเสริมอย่างยิ่ง

10.4 เทคนิคผังมโนทัศน์

ผังมโนทัศน์คือเครื่องมือที่ช่วยในการจัดระบบความคิดและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่าง ๆ ผ่านการใช้แผนภาพ Joseph D. Novak หนึ่งในนักวิชาการที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผังมโนทัศน์ ได้แนะนำให้ใช้ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และการสอนมาตั้งแต่ปี 1970 Novak & Gowin เชื่อว่าผังมโนทัศน์ช่วยในการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างมีระบบ (Novak & Gowin, 1984)

10.4.1 แนวคิด หลักการ และทฤษฎีด้านเทคนิคผังมโนทัศน์

ผังมโนทัศน์ (Concept Mapping) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงความรู้ ความคิด และข้อมูลในรูปแบบที่เป็นระบบและเป็นระเบียบ เป็นการวาดแผนผังที่ความคิดหรือแนวคิดที่เชื่อมโยงกันผ่านเส้นหรือสายโยง ทำให้สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่างๆ ได้อย่างชัดเจน ผังมโนทัศน์นี้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกโดย Joseph D. Novak และทีมงานของเขาที่มหาวิทยาลัย Cornell ในปี 1970 เพื่อใช้ในการสอนและการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

10.4.2 หลักการของผังมโนทัศน์

หลักการสำคัญของผังมโนทัศน์มีดังนี้

- 1) การจัดการความรู้เป็นระบบ: ผังมโนทัศน์ช่วยในการจัดระเบียบความรู้ในรูปแบบที่เป็นโครงสร้าง ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่างๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- 2) การเชื่อมโยงแนวคิด: แนวคิดต่างๆ ถูกเชื่อมโยงกันผ่านเส้นโยงหรือสายโยงที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเหล่านั้น
- 3) การใช้คำสำคัญ: ผังมโนทัศน์มักใช้คำหรือประโยคสั้นๆ เพื่อแทนแนวคิดหลัก (Concept) และคำเชื่อมโยง (Linking Words) เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด
- 4) การจัดลำดับแนวคิด: แนวคิดที่มีความสำคัญหรือเป็นหลักจะถูกวางไว้ด้านบน ส่วนแนวคิดรองหรือแนวคิดย่อยจะถูกวางไว้ด้านล่าง หรือในลำดับที่แสดงถึงความสำคัญที่ลดหลั่นกันไป

10.4.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผังมโนทัศน์

ทฤษฎีสำคัญที่สนับสนุนการใช้ผังมโนทัศน์ในการสอนและการเรียนรู้ได้แก่

- 1) ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Constructivist Learning Theory): ทฤษฎีนี้เน้นว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ผังมโนทัศน์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างและเชื่อมโยงแนวคิดใหม่กับความรู้เดิมได้
 - 2) ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยง (Ausubel's Assimilation Theory): ทฤษฎีของ David Ausubel เน้นว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงแนวคิดใหม่กับแนวคิดที่มีอยู่แล้ว ผังมโนทัศน์จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเห็นความสัมพันธ์และสร้างความหมายจากแนวคิดต่างๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
 - 3) ทฤษฎีการประมวลผลข้อมูล (Information Processing Theory): ทฤษฎีนี้เน้นการทำงานของสมองในการรับรู้ จัดเก็บ และประมวลผลข้อมูล ผังมโนทัศน์ช่วยในการจัดระเบียบข้อมูลในรูปแบบที่สมองสามารถประมวลผลและจำได้ง่ายขึ้น
- ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการจัดระเบียบและแสดงความรู้ในรูปแบบที่เป็นระบบและเป็นระเบียบ ด้วยการเชื่อมโยงแนวคิดต่างๆ ผ่านเส้นโยงและการใช้คำสำคัญ ผังมโนทัศน์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่างๆ ได้ชัดเจน และสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีความหมายตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และทฤษฎีการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยง ซึ่งทำให้ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนและการเรียนรู้

10.4.4 แนวทางการนำผังมโนทัศน์มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
การนำผังมโนทัศน์มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางที่ได้รับความนิยมมากขึ้นในวงการศึกษา เนื่องจากผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจและเชื่อมโยงความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผังมโนทัศน์ (Graphic Organizer) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการจัดระเบียบความคิดและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่าง ๆ ผ่านการใช้แผนภาพ นักวิชาการหลายท่านได้เน้นถึงประโยชน์ของการใช้ผังมโนทัศน์ในการเรียนการสอน

การใช้ผังมโนทัศน์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประโยชน์หลายประการ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมความเข้าใจที่ลึกซึ้ง: การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนเห็นภาพรวมและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Ausubel, 1968)
- 2) พัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: ผังมโนทัศน์กระตุ้นให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Santrock, 2008)
- 3) ส่งเสริมการจดจำ: การจัดระบบข้อมูลผ่านผังมโนทัศน์ช่วยให้การจดจำและเรียกคืนข้อมูลเป็นเรื่องง่ายขึ้น (Novak & Gowin, 1984)
- 4) ส่งเสริมการสื่อสาร: ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารความคิดได้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

วิธีการนำผังมโนทัศน์มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- 1) เริ่มต้นด้วยแนวคิดหลัก: ให้เริ่มจากการกำหนดแนวคิดหลักที่ต้องการจะสอน เช่น "การสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ" และให้แนวคิดนี้เป็นจุดศูนย์กลางของผัง
- 2) เชื่อมโยงแนวคิดย่อย: สร้างความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดหลักกับแนวคิดย่อยๆ เช่น คำศัพท์ที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ (เช่น การทักทาย การขอความช่วยเหลือ การถามทาง)
- 3) ใช้คำศัพท์และประโยคตัวอย่าง: ใส่คำศัพท์และประโยคตัวอย่างลงในผังมโนทัศน์ เพื่อให้นักเรียนเห็นภาพรวมของการใช้ภาษาในบริบทที่ต่างกัน
- 4) ปรับใช้กับกิจกรรมการเรียนรู้: ให้นักเรียนสร้างผังมโนทัศน์ของตนเองในการสรุปบทเรียน หรือใช้ผังมโนทัศน์ในการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ร่วมกัน

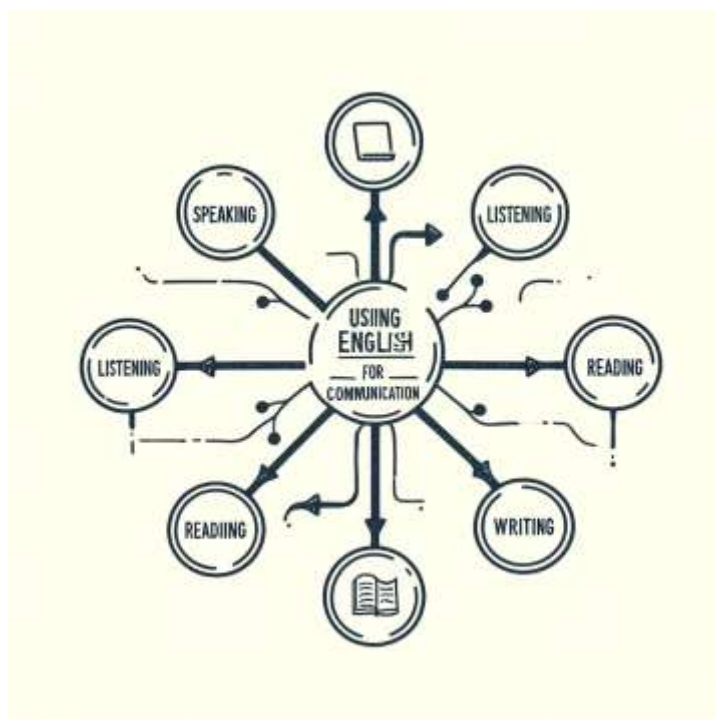
5) ฝึกการใช้ผังมโนทัศน์ในสถานการณ์จริง: ให้นักเรียนใช้ผังมโนทัศน์ในการเตรียมการสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การนำเสนอ การสนทนาในที่ประชุม หรือการเขียนบทความ

การใช้ผังมโนทัศน์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจและเชื่อมโยงแนวคิดได้ดีขึ้น ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การจดจำ และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ

10.4.5 ประเภทของผังมโนทัศน์

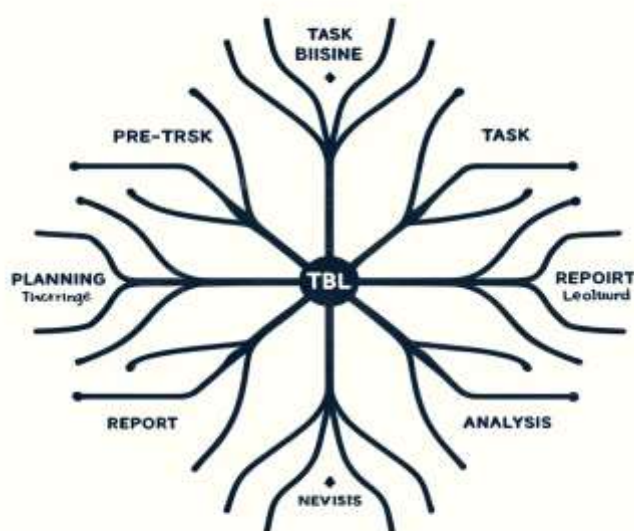
การนำผังมโนทัศน์มาใช้ในการสอนมีหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะตัวและสามารถนำไปใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน ในส่วนนี้จะอธิบายประเภทของผังมโนทัศน์พร้อมรูปภาพประกอบเพื่อความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น

1) ผังมโนทัศน์แบบลำดับชั้น (Hierarchical Concept Map) ผังมโนทัศน์ประเภทนี้จะจัดเรียงข้อมูลเป็นลำดับชั้นจากแนวคิดหลักไปยังแนวคิดรอง แนวคิดย่อย และรายละเอียดเพิ่มเติม ทำให้เห็นความสัมพันธ์และการจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลได้ชัดเจน

(Novak & Gowin, 1984: 86)

2) ผังมโนทัศน์แบบตาข่าย (Spider Concept Map) ผังมโนทัศน์ประเภทนี้มักจะมีแนวคิดหลักอยู่ตรงกลาง และแนวคิดย่อยๆ จะขยายออกมาเหมือนกับใยแมงมุม ทำให้นักเรียนสามารถเห็นภาพรวมของแนวคิดและความสัมพันธ์ได้อย่างชัดเจน

(Novak & Gowin, 1984: 88)

3) ผังมโนทัศน์แบบโฟลว์ชาร์ต (Flowchart Concept Map) ผังมโนทัศน์ประเภทนี้ใช้ในการแสดงลำดับขั้นตอนหรือกระบวนการต่าง ๆ โดยใช้ลูกศรเชื่อมโยงระหว่างแนวคิด เพื่อแสดงการไหลของข้อมูลหรือการดำเนินงาน

4) ผังมโนทัศน์แบบวงจร (Circular Concept Map) ผังมโนทัศน์ประเภทนี้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่าง ๆ ในลักษณะวงกลม ทำให้เห็นความสัมพันธ์ที่มีการเชื่อมโยงซึ่งกันและกันได้อย่างชัดเจน

การใช้ผังมโนทัศน์ในลักษณะต่าง ๆ นี้ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผังมโนทัศน์แต่ละประเภทมีความเหมาะสมกับการใช้งานในบริบทต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร

คำสรรพนามอ้างอิง ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่าน ความสามารถในการบอก
วัตถุประสงค์ของผู้เขียน และความสามารถในการสรุปความจากเรื่องที่อ่านด้วยผังมโนทัศน์ โดย
กำหนดให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องจำนวน 1 เรื่อง ซึ่งมีแนวเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนในหน่วยการ
เรียนรู้ ดังรายละเอียดในตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Test Specifications)

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดสมรรถนะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็น
แบบทดสอบแบบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ที่มุ่งวัดสมรรถนะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ดัง
รายละเอียดของแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ในตารางกำหนด
เนื้อหาข้อสอบ (Test Specifications)

ตอนที่ 4 เป็นแบบทดสอบวัดสมรรถนะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็น
แบบทดสอบการพูดด้วยวาจา (Oral Test) จำนวน 1 ข้อ โดยมีบทความให้นักศึกษาครูอ่านก่อน
จากนั้นให้เขียนสรุปเป็นผังมโนทัศน์ แล้วใช้ผังมโนทัศน์มาเป็นแนวทางในการพูดด้วยวาจา โดยมุ่ง
วัดความรู้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 5 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่วในการพูด
ความถูกต้องในการออกเสียง และสำเนียง ความเหมาะสมในการใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา
ความถูกต้องทางไวยากรณ์ และรายละเอียดของเนื้อหาที่พูด ดังรายละเอียดในตารางกำหนด
เนื้อหาข้อสอบ (Test Specifications)

11.1.2 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน เพื่อ
ตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนี
ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) หรือค่า IOC ซึ่งค่า IOC ที่ยอมรับได้
ต้องมีค่ามากกว่า 0.50

11.1.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
จากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective
Congruence) หรือค่า IOC ซึ่งพบว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือค่า IOC อยู่
ระหว่าง 0.67-1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับปรุงภาษาที่ใช้ให้ชัดเจนเพิ่มขึ้น และใน
ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดสมรรถนะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่ม
หัวข้อจากเดิม 3 หัวข้อเป็น 4 หัวข้อเพื่อให้นักศึกษาเลือกมาเขียน 1 หัวข้อคณะผู้วิจัยได้ปรับปรุง
ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว

11.1.4 ผู้วิจัยปรับปรุงและแก้ไขแบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการ
ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังจากนั้นนำแบบทดสอบดังกล่าวไปทดสอบ (Tryout) กับ

นักศึกษาวิชาชีพรู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ได้ผลดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อสอบวัดสมรรถนะด้านการฟังภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.27-0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.47-0.67 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.65 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.44

ส่วนที่ 2 เป็นข้อสอบวัดสมรรถนะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.33-0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.40-0.73 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.71 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.43

ส่วนที่ 3 เป็นข้อสอบวัดสมรรถนะด้านการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.69 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.27

ส่วนที่ 4 เป็นข้อสอบวัดสมรรถนะด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.74 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.34

ในการตรวจข้อสอบอัตนัยโดยใช้ผู้ตรวจจำนวน 2 คน และผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผู้ตรวจ 2 คน ได้เท่ากับ 0.969 มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

11.1.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยใช้สอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนที่นักศึกษาครูแต่ละคนทำได้ต่อไป

11.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

11.2.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยได้ดัดแปลงจากแนวคิดของ Likert (1932)

11.2.2 ผู้วิจัยจัดทำร่างของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยกำหนดรูปแบบ และรายการที่จะประเมิน รวมทั้งสิ้น จำนวน 25 ข้อ ดังรายละเอียดในภาคผนวก โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายการประเมินให้ครอบคลุมสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) ของคุรุสภา

11.2.3 ผู้วิจัยได้กำหนดระดับของความคิดเห็นเพื่อให้นักศึกษาครูระบุความคิดเห็นของตนเองตามรายการในแต่ละประเด็นว่าอยู่ในระดับใด จากระดับ 1-5 โดยระดับ 1 หมายถึงนักศึกษาครูมีความเห็นด้วยในประเด็นนั้นน้อยที่สุด และระดับ 5 หมายถึงนักศึกษาครูมีความเห็นด้วยในประเด็นนั้นมากที่สุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในประเด็นนั้นมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในประเด็นนั้นมาก
- ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในประเด็นนั้นปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในประเด็นนั้นน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในประเด็นนั้นน้อยที่สุด

11.2.4 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการแปลผลค่าเฉลี่ยจากแนวคิดของ Best และ Kahn (1986) เพื่อนำมาปรับใช้ในการแปลผลค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักศึกษาครู ดังนั้นในการวิจัยนี้กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยความคิดเห็นไว้ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

(บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

11.2.5 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้อง เหมาะสม เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) หรือค่า IOC ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) หรือค่า IOC ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการ

เรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 1 แต่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับภาษาของรายการบางข้อให้สั้น กระชับ และเข้าใจง่าย

11.2.6 5 จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปให้นักศึกษาครู จำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงตอบแบบสอบถามฉบับนี้ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

11.2.7 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ปรับปรุง แก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริง

11.2.8 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริงมาวิเคราะห์ และแปลผลว่าอยู่ในระดับใด

11.3 หน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเครื่องมือวิจัยที่สำคัญในการวิจัยครั้งนี้ โดยคณะผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากหนังสือ Prism Book 2 by Baker, Lida, Westbrook, & Cavage, Christina และ Prism Book 3 by Kennedy, Alan S., Snowton, Chris, & Cavage, Christina และมีการหาคุณภาพก่อนนำไปใช้ทดลองตามลำดับ คณะผู้วิจัยได้จัดทำหน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 Education และหน่วยที่ 2 Health โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

11.3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารหลักสูตร (มคอ. 2) ของสาขาวิชาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการผลิตนักศึกษาครู ระดับปริญญาบัณฑิต ได้แก่ เอกสารหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ และสาขาวิชาศิลปศึกษา เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการการผลิตนักศึกษาครู และเนื้อหารายวิชาที่ปรากฏในคำอธิบายรายวิชา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งหลักสูตร (มคอ. 2) ของสาขาวิชาต่างๆกำหนดให้นักศึกษาครูในสาขาเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับวิชาชีพครูในช่วงชั้นปีที่ 2 จำนวน 2 รายวิชา ได้แก่

1) รายวิชา 466 201 การพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (Development of English Proficiency) ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชากำหนดไว้ว่า การพัฒนาสมรรถภาพทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเน้นทักษะทั้งสี่ด้านรวมถึงไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการและในชีวิตประจำวัน

2) รายวิชา 466 202 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ (English for Academic and Professional Achievement) ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชากำหนดไว้ว่า การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ และมีวิจารณ์งานในหัวข้อต่าง ๆ ที่หลากหลาย การเสริมสร้างทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อโอกาสในการทำงาน และการใช้ชีวิตที่ดีขึ้นของผู้เรียน

11.3.2 ศึกษากรอบการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู พ.ศ. 2565 และผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) ในส่วนของวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการอำนวยการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ครุสภา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกและกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

11.3.3 ศึกษาบทความและตำราวิชาการด้านการพัฒนาสื่อและหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นรูปแบบของการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Tomlinson (2011) และการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Richards (2001)

11.3.4 กำหนดแนวเรื่อง (theme) ของหน่วยการเรียนรู้ หลังจากได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร (มคอ. 2) ของสาขาวิชาต่างๆ ของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร และจากการศึกษากรอบการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู พ.ศ. 2565 และผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) ของคุรุสภา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวในการเลือกและกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกและดัดแปลงเนื้อหาจากหนังสือ **Prism Book 2** by Baker, Lida, Westbrook, & Cavage, Christina และ **Prism Book 3** by Kennedy, Alan S., Snowton, Chris, & Cavage, Christina จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง Education และเรื่อง Health ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตร (มคอ. 2) ของสาขาวิชาต่างๆ ของคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สอดคล้องกับกรอบการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ และผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) ของครูสภา

หัวข้อเรื่อง Education เป็นหัวข้อเรื่องที่เน้นการอ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการเรียนรู้ในห้องเรียนปกติและการเรียนออนไลน์ นักศึกษาจะได้ปฏิบัติภาระงานทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งศึกษาคำศัพท์เกี่ยวกับการศึกษา

หัวข้อเรื่อง Health เป็นหัวข้อเรื่องที่นักศึกษาครูจะได้ปฏิบัติภาระงานด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสุขภาพ อาการเจ็บป่วย การดูแลรักษาสุขภาพ รวมทั้งฝึกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้อง

11.3.5 ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ปรับเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นเจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษที่ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ 1 คน และผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคนไทย จำนวน 1 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของการออกแบบหน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้งเจ้าของภาษาและคนไทยมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

11.3.6 นำหน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ปรับปรุงและแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบและประเมินคุณภาพความถูกต้อง เหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ และประเมินผลตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

11.3.7 นำข้อมูลการประเมินผลความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุง แก้ไขหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 2 หน่วยการเรียนรู้ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสมจะต้องอยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 1 ประเด็นใดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และหลังจากการวิเคราะห์ค่าดัชนี

ความสอดคล้อง (Index of Item Objective congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า หน่วยการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 2 หน่วยการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 (ดังผลการวิเคราะห์ในภาคผนวก)

11.3.8 ผู้วิจัยนำหน่วยการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้สมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีการปรับปรุงและแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

12. ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยนำเสนอตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

12.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ว่าเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งแบบทดสอบฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นส่วนที่วัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นส่วนที่วัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นส่วนที่วัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัย 1 ข้อ และตอนที่ 4 เป็นส่วนที่วัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คณะผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบฉบับนี้ 90 นาที คะแนนเต็มทั้งฉบับ 100 คะแนน โดยให้กลุ่มตัวอย่าง

ทำแบบทดสอบฉบับนี้ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อหาผลต่าง (D) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

จากการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่า t (t-test) แบบจับคู่ ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p-value
ก่อนเรียน	30	100	44.47	3.27	61.293*	29	.000
หลังเรียน	30	100	80.27	3.98			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูจำนวน 30 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.47 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.27 และค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ 80.27 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.98 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 61.293 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

คะแนนสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แยกตามทักษะทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรากฏผลดังต่อไปนี้

12.1.1 สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน สูงขึ้นหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่า t (t-test) แบบจับคู่ ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p-value
ก่อนเรียน	30	25	12.23	1.22	33.872*	29	.000
หลังเรียน	30	25	21.20	1.67			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูจำนวน 30 คนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.23 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.22 และค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 21.20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 33.872 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงวก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

12.1.2 สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน สูงขึ้นหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่า t (t-test) แบบจับคู่ ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p-value
ก่อนเรียน	30	25	11.63	1.65	46.967*	29	.000
หลังเรียน	30	25	20.90	1.40			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูจำนวน 30 คนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.63 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.65 และค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 20.90 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.40 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 46.967 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

12.1.3 สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน สูงขึ้นหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่า t (t-test) แบบจับคู่ ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p-value
ก่อนเรียน	30	25	10.80	1.38	27.033*	29	.000
หลังเรียน	30	25	19.87	1.22			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูจำนวน 30 คนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.80 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38 และค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 19.87 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.22 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 27.033 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

12.1.4 สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน สูงขึ้นหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่า t (t-test) แบบจับคู่ ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผลการทดสอบค่า t แบบจับคู่

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p-value
ก่อนเรียน	30	25	9.80	1.56	30.978*	29	.000
หลังเรียน	30	25	18.30	1.29			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูจำนวน 30 คนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.80 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.56 และค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 18.30 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.29 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 30.978 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

12.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้ว่าเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังจากที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครบทุกทักษะแล้ว ได้ให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครู จำนวน 30 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ(Rating Scales) ตามแนวคิดของ Likert (1932) ประกอบด้วยรายการข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแจกแจง และวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยงานวิจัยครั้งนี้ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังต่อไปนี้ ค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 4.51-5.00 แปลผลว่าเห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 3.51-4.50 แปลผลว่าเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 2.51-3.50 แปลผลว่าเห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 1.51-2.50 แปลผลว่าเห็นด้วยน้อย และค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 1.00-1.50 แปลผลว่าเห็นด้วยน้อยที่สุด การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการแสดงความคิดเห็น	สถิติพื้นฐาน		แปลผล	อันดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ	4.33	0.83	มาก	15
2. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการพูดภาษาอังกฤษ	4.33	0.75	มาก	15
3. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4.13	0.92	มาก	24
4. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการเขียนภาษาอังกฤษ	4.27	0.81	มาก	19
5. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยให้ฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย	4.30	0.78	มาก	18
6. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยให้พูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ	4.40	0.71	มาก	8
7. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	4.27	0.89	มาก	19
8. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ	4.23	0.80	มาก	21

รายการแสดงความคิดเห็น	สถิติพื้นฐาน		แปลผล	อันดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
9. กิจกรรมชั้นปฏิบัติการงานช่วยให้ได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	4.57	0.62	มากที่สุด	3
10. กิจกรรมชั้นปฏิบัติการงานช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย	4.60	0.55	มากที่สุด	2
11. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยให้การฟังภาษาอังกฤษเป็นระบบ	4.43	0.72	มาก	6
12. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเตรียมความพร้อมก่อนพูดภาษาอังกฤษ	4.40	0.71	มาก	8
13. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่านได้ครบถ้วน	4.37	0.71	มาก	14
14. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยวางแผนการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน	4.40	0.71	มาก	8
15. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้การฟังภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	4.17	0.97	มาก	23
16. การวิเคราะห์ภาษาช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดภาษาอังกฤษ	4.23	0.92	มาก	21
17. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น	4.37	0.71	มาก	12
18. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษา	4.33	0.83	มาก	15
19. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติจริง	4.13	1.02	มาก	24
20. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.37	0.84	มาก	12
21. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.40	0.66	มาก	8
22. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยลดความเครียดในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.43	0.62	มาก	6
23. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.50	0.56	มาก	5
24. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	4.53	0.56	มากที่สุด	4
25. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยให้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพ	4.67	0.47	มากที่สุด	1
รวม	4.37	0.77	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน มีความคิดเห็นต่อแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 เมื่อพิจารณารายการแสดงความคิดเห็นเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความ

คิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงจากมากสุดไปหาน้อยสุดตามลำดับได้แก่ อันดับ 1 ข้อ 25 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยให้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 อันดับ 2 ได้แก่ข้อ 10 กิจกรรมขั้นปฏิบัติการภาระงานช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 อันดับ 3 ได้แก่ข้อ 9 กิจกรรมขั้นปฏิบัติการภาระงานช่วยให้ได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 อันดับ 4 ได้แก่ข้อ 24 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 และอันดับ 5 ได้แก่ข้อ 23 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56

13. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยที่พบ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้จัดการเรียนรู้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

13.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ในขั้นตอนก่อนปฏิบัติการภาระงาน (Pre-Task) ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลป้อนเข้า (Input) เกี่ยวกับภาระงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางในการปฏิบัติการภาระงานที่จะต้องทำในขั้นตอนต่อไป รวมทั้งเตรียมผู้เรียนด้านความรู้เบื้องต้น เช่น การสอนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่สำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทราบก่อนที่จะปฏิบัติการภาระงานด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งสอนเกี่ยวกับกลยุทธ์บางอย่างที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการภาระงานการฟัง การพูด การอ่าน และ

การเขียน โดยนำเสนอให้ผู้เรียนเห็นด้วยเทคนิคผังมโนทัศน์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ว่าแต่ละกลยุทธ์ต้องใช้เมื่อไหร่ และใช้อย่างไร เป็นต้น

2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเน้นที่กิจกรรมกลุ่ม หรือกิจกรรมคู่ เพราะเป็นการฝึกใช้ภาษาที่มีลักษณะใกล้เคียง หรือเหมือนการใช้ภาษาจริงๆ รวมทั้งผู้เรียนจะได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการฝึกใช้ภาษา และมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิกคนอื่นๆ

3. ในชั้นปฏิบัติการงานครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีอิสระในการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เลือกใช้ภาษาอังกฤษตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างเต็มศักยภาพ และมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการงานเท่านั้น และในชั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานภาระงานของกลุ่มตนเองต่อเพื่อนในห้องเรียน ครูผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะการรายงานของผู้เรียน การแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆที่เกิดขึ้นขณะรายงานภาระงานของกลุ่ม ควรแก้ไขภายหลัง หรือแก้ไขในชั้นวิเคราะห์ภาษา

4. ในชั้นการวิเคราะห์ภาษา ไม่ควรนำเนื้อหาภาษาหลายเรื่องมาสอนพร้อมกันในชั้นนี้ เพราะผู้เรียนจะเกิดความสับสน และมีเวลาฝึกการใช้ภาษาแต่ละเรื่องไม่มากพอ ดังนั้นควรเลือกเนื้อหาภาษาที่เป็นเนื้อหาหลัก หรือเนื้อหาภาษาที่สำคัญมาวิเคราะห์ หรือมาศึกษาร่วมกัน

5. ในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารอย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ เพราะการเรียนรู้ที่รวมทุกทักษะเข้าด้วยกันจะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอย่างสมดุลและเพิ่มความสามารถในการสื่อสารในชีวิตจริง และช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจมากยิ่งขึ้น

13.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยที่ค้นพบ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. เนื่องจากในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบแผนการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรออกแบบการทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบกับว่าแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาการประเมินความมีประสิทธิภาพของการผสมผสานระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ต่อความมั่นใจในการสอน หรือการจัดการเรียนรู้ โดยการสำรวจว่าการใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผสมผสานระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้เทคนิคผังมโนทัศน์มีผลต่อความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครูหรือไม่ อย่างไร

3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสำรวจผลกระทบของการใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ต่อความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ในสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อศึกษาว่าการใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ส่งผลกระทบอย่างไรต่อความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (self-efficacy) ของนักศึกษาครู

บรรณานุกรม

- Ausubel, D. P. (1968). *Educational Psychology: A Cognitive View*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Baker, Lida, Westbrook, & Cavage, Christina. (2018). *Prism Book 2*. Cambridge University Press.
- Bereiter, C., & Scardamalia, M. (1987). *The Psychology of Written Composition*. Lawrence Erlbaum Associates.
- Byrne, D. (1986). *Teaching Oral English*. Longman.
- Byram, M. (1997). *Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence*. Multilingual Matters.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Crystal, D. (2003). *English as a Global Language*. Cambridge University Press.
- Cummins, J. (2000). *Language, Power, and Pedagogy: Bilingual Children in the Crossfire*. Multilingual Matters.
- Dörnyei, Z. (2001). *Motivational Strategies in the Language Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Fisher, W.R. (1984). Narration as a Human Communication Paradigm: The Case of Public Moral Argument. *Communication Monographs*, 51(1), 1-22.
- Gardner, H. (1983). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. Basic Books.
- Graddol, D. (2006). *English Next*. British Council.
- Graham, S., & Perin, D. (2007). *Writing Next: Effective Strategies to Improve Writing of Adolescents in Middle and High Schools*. Carnegie Corporation of New York.
- Harmer, J. (2007). *The Practice of English Language Teaching* (4th ed.). Pearson Longman.

- Hymes, D. (1972). On communicative competence. In J. B. Pride & J. Holmes (Eds.), *Sociolinguistics* (pp. 269-293). Penguin Books.
- Johnson, D.W., & Johnson, R.T. (1989). *Cooperation and Competition: Theory and Research*. Interaction Book Company.
- Kennedy, Alan S., Snowton, Chris, & Cavage, Christina. (2018). *Prism Book 3*. Cambridge University Press.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge University Press.
- Long, M. H., & Crookes, G. (1992). Three approaches to task-based syllabus design. *TESOL Quarterly*, 26(1), 27-56.
- Long, M.H. (1983). Native speaker/non-native speaker conversation and the negotiation of comprehensible input. *Applied Linguistics*, 4(2), 126-141.
- Meyer, B. J. F. (1975). *The Organization of Prose and Its Effects on Memory*. Amsterdam: North-Holland.
- Novak, J. D., & Gowin, D. B. (1984). *Learning How to Learn*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Piaget, J. (1967). *The Child's Conception of the World*. Rowman & Littlefield.
- Piaget, J. (1972). *The Psychology of the Child*. New York: Basic Books.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Santrock, J. W. (2008). *Educational Psychology*. McGraw-Hill.
- Skehan, P. (1998). *A Cognitive Approach to Language Learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Snow, C. E., Burns, M. S., & Griffin, P. (1998). *Preventing Reading Difficulties in Young Children*. National Academy Press.

- Stanovich, K. E., & Cunningham, A. E. (2020). "The Importance of Reading for Cognitive Development." *Journal of Educational Psychology*, 112(3), 393-406.
- Swain, M. (1985). Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In S. Gass & C. Madden (Eds.), *Input in Second Language Acquisition*. Newbury House.
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.
- Warschauer, M. (2003). *Technology and Social Inclusion: Rethinking the Digital Divide*. MIT Press.
- Widdowson, H. G. (1978). *Teaching Language as Communication*. Oxford University Press.
- Wilkins, D.A. (1976). *Notional Syllabuses: A Taxonomy and Its Relevance to Foreign Language Curriculum Development*. Oxford University Press.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing Task-Based Teaching*. Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Longman.

ภาคผนวก

**คุณลักษณะเฉพาะของแบบทดสอบที่ใช้วัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Table of Test Specifications)**

Section	Content	Objective	Weight	Type	Time	Score
1 Listening Skills	Tips for Staying Healthy & Advantages of Distance Learning	1. To identify main ideas 2. To identify details 3. To guess meaning of unfamiliar words from context 4. To interpret meanings of words 5. To conclude what being said 6. To seek a purpose of the speaker	2 7 1 2 2 1	M/C	45 Mins	15 0-1
	e-Learning Pros & Cons	1. To create a graphic organizer to visually represent the information extracted from the listening clip.	1	Task		10
2 Reading comprehension skills	Reading Test Part 1: Passage A	1. To identify main ideas 2. To identify details 3. To guess meaning of unfamiliar words from context 4. To make inferences 5. To interpret pronoun references in the text. 6. To determine the purpose of the writer.	4 8 3 2 2 1	M/C	90 Mins	20 0-1
	Part 2: Create a graphic organizer	To create a graphic organizer to visually represent the information extracted from the passage.	1	Task		5
3 Writing skills	1. Select one of the topics and create a graphic organizer to	1. To present ideas clearly, ensuring they are relevant and thoroughly explained.	1	Task		25

Section	Content	Objective	Weight	Type	Time	Score
	visually represent the information you want to write about it. 2. Write 5 paragraphs about the topic you chose, with a total word count between 250 and 300 words. Writing Topics A. Importance of Parental Involvement in Education B. The Role of Technology in Modern Classrooms C. The Benefits of Regular Exercise on Mental Health D. The Importance of Sleep for Physical and Mental Health	2. To structure the writing logically and ensure a smooth flow of ideas. 3. To utilize appropriate vocabulary and maintain correct grammar and syntax. 4. To maintain a consistent and audience-appropriate tone throughout the writing. 5. To verify accuracy in spelling, punctuation, and formatting.				
4 Speaking Skills	1. Read the text "Pros and Cons of Online Learning" and create a graphic organizer to summarize information represented main ideas and details of the text	1. To conclude information from the reading passage and take notes in the form of mind map. 2. To use the mind map as an outline to speak in public. - To gain speaking skills in the area of fluency, pronunciation & accent, vocabulary, grammar, and details	1	Task	45 Mins	25

**แบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
นักศึกษาครู**

The test consists of 4 sections: Section 1 focuses on listening skills, Section 2 focuses on reading comprehension skills, Section 3 focuses on writing skills, and Section 4 assesses speaking skills.

Section 1 Listening skill Test

Directions: The listening test consists of 3 parts. For the first part, the test taker will listen to a sound clip and answer question 1 to 10. For the second part, the test taker will listen to a sound clip and answer question 11 to 15. For the third part, the test taker will listen to a sound clip and create a mind map. Each sound clip will be played twice.

Time: The listening test will take about 45 minutes.

Part 1. Listen to the first clip and choose the best answer for each question. (10 points)

1. What is the purpose of the talk?

- a) To clarify the meaning of healthy diet
- b) To encourage listeners to stay healthy
- c) To criticize people with unhealthy lifestyle
- d) To provide information about health condition

2. Which of the following statements is *true*?

- a) Staying healthy is always easy.
- b) It is easy to find time to exercise.
- c) It is hard to prepare healthy meals.
- d) Taking a lot of rest is a way to have a healthy lifestyle.

3. How long should you spend time doing exercise in a day?

- a) 10 minutes
- b) 20 minutes
- c) 30 minutes
- d) 45 minutes

4. How should you eat?

- a) Eat a well-balanced
- b) High fat diet with lots of food
- c) Some vegetables and whole chicken
- d) Food contained sugar, salt and total fat

5. What kind of food you should avoid eating?

- a) Salad
- b) Low fat milk
- c) Whole grain bread
- d) Salted potato chips

6. What is the reason of wearing seatbelts or helmets?

- a) To look smart
- b) To avoid injury
- c) To dress properly
- d) To stay away from police

7. What does the word relapse in the phrase “relapse prevention class” mean?

- a) quit
- b) pause
- c) recurrence
- d) improvement

8. When should we brush our teeth?

- a) After drinking
- b) Before meal
- c) Before going to work
- d) Before using dental floss

9. How do you stay safe from the sun?

- a) Stay out in a cloudy day.
- b) Use sunscreen with SPF 10
- c) Wear high quality sunglasses
- d) Spend more time in the water

10. Which topic is not mentioned?

- a) Eating
- b) Working
- c) Smoking
- d) Exercising

Part 2. Listen to the second clip and choose the best answer for each question.

(5 points)

11. What made distance learning nationally recognized?

- a) It is useful, successful, and flexible.
- b) It is useful, successful and sensitive.
- c) It is useful, accessible, and profitable.
- d) It is useful, accessible, and affordable.

12. Which of the followings is *not* a benefit of distance learning causes?

- a) Students can learn anytime.
- b) Students can learn anywhere.
- c) Students can have a busy lifestyle.
- d) Students can learn at their own pace.

13. What is *not* an example of using interactive resources for distance learning?

- a) Using movies
- b) Using sound clips
- c) Using video content
- d) Using interactive games

14. What are 3 main issues mentioned in the talk?

- a) Low-cost, Learn while you work, Stay interested
- b) High demand, Learn while you work, Stay interested
- c) Low-cost, Learn while you work, informative resources
- d) High demand, Learn while you work, informative resources

15. What is the best title for the talk?

- a) Courses for busier lifestyles
- b) Advantages of Distance Learning
- c) Pros and cons of distance learning
- d) How to take distance learning courses

Listening Task B: Create a graphic organizer to visually represent the information extracted from the reading passage. (10 Points)

Section 2 Reading skill Test

Directions: Read the passage below and then choose the best answer.

Passage A: Exploring the Benefits of Outdoor Learning

[1] Outdoor learning is an educational approach that extends the classroom into the natural world, providing students with interactive experiences that differ significantly from traditional indoor settings. By engaging directly with their environment, students learn through exploration and discovery, which can enhance their understanding of subjects like science, geography, and biology. This method supports **experiential** learning where theoretical knowledge is applied in practical, real-world contexts.

[2] One of the key benefits of outdoor learning is the improvement in students' physical health. Activities such as hiking, planting, and water sampling involve physical exercise that promotes fitness. Additionally, being outdoors increases exposure to sunlight, which helps the body produce vitamin D and regulates the sleep-wake cycle, improving overall health and wellness.

[3] Outdoor education also significantly impacts emotional and psychological development. It has been shown to reduce stress and increase happiness in students. The natural environment provides a calming backdrop that contrasts with the often stressful, confined traditional classrooms. Students also tend to demonstrate increased motivation and better behavior when learning activities are conducted in more open, natural spaces.

[4] Cognitive benefits are another substantial aspect of outdoor learning. Students who participate in outdoor educational programs often show improvements in creativity, problem-solving skills, and critical thinking. The unstructured nature of outdoor

environments makes students more likely to think independently and make decisions based on observations and experiences, which are crucial skills in all areas of life.

[5] Furthermore, outdoor learning instills a sense of environmental **stewardship** in students. Regular interactions with the natural world make students more aware of environmental issues and more motivated to participate in conservation efforts. This type of education promotes a lifelong connection with nature and a deeper understanding of the importance of sustainable living and environmental responsibility.

Reading Task A: Select the best answer for each question.

16. What does the first paragraph mainly discuss?

- a) The importance of physical fitness
- b) **The benefits of outdoor activities**
- c) The drawbacks of indoor learning
- d) The role of textbooks in education

17. In Paragraph 1, which is the closest in meaning to “**experiential**”?

- a) Theoretical
- b) **Practical**
- c) Emotional
- d) Intellectual

18. What does the second paragraph emphasize?

- a) Emotional well-being
- b) **Physical health**
- c) Cognitive benefits
- d) Environmental awareness

19. What is the focus of Paragraph 2 concerning outdoor learning?

- a) The academic learning benefits through various subjects.
- b) The physical health improvements from engaging outdoor activities.
- c) The students' preference for outdoor activities over traditional classes.
- d) The focus on scientific subjects in outdoor educational settings.

20. What health benefit does sunlight provide in outdoor learning, according to Paragraph 2?

- a) Boosts energy levels.
- b) Improves focus.
- c) Aids in vitamin D production.
- d) Enhances interactions.

21. In the phrase 'it helps the body produce vitamin D' from Paragraph 2, to what does 'it' refer?

- a) Engaging in physical exercise during outdoor activities.
- b) The overall concept of outdoor learning experiences.
- c) Exposure to sunlight while participating in outdoor activities.
- d) The specific activity of water sampling in natural settings.

22. Which topic is primarily discussed in the third paragraph?

- a) Stress reduction
- b) Happiness levels
- c) Behavior improvement
- d) Environmental impact

23. What aspect of outdoor learning does Paragraph 3 primarily highlight?

- a) Its significant effect on enhancing student creativity and motivation.
- b) Its emotional and psychological benefits for student well-being.
- c) The cost implications and budget requirements for its implementation.
- d) The improvement in relationships and interactions in educational settings.

24. Which emotional benefits are associated with outdoor learning as described in Paragraph 3?

- a) It reduces stress levels and significantly boosts students' happiness.
- b) It improves self-discipline and punctuality among the students.
- c) It enhances leadership qualities and collaborative skills in groups.
- d) It encourages a competitive spirit and resilience in challenging tasks.

25. In Paragraph 3, to what does 'it' refer in the phrase 'it has been shown'?

- a) The concept of outdoor learning as discussed in the paragraph.
- b) The calming backdrop provided by the natural environment.
- c) The development of psychological aspects through learning.
- d) The method used to reduce stress and increase happiness.

26. What is the central theme of the fourth paragraph?

- a) Creativity enhancement
- b) Problem-solving skills
- c) Critical thinking development
- d) Independent decision-making

27. Which summary best represents the main idea presented in Paragraph 4?

- a) Outdoor learning boosts creativity and enhances problem-solving abilities.
- b) The focus on direct interaction with fauna and flora during learning.
- c) The managerial challenges associated with outdoor learning programs.
- d) The integration of technology to enrich outdoor educational experiences.

28. According to Paragraph 4, which skills are enhanced by outdoor learning?

- a) It develops sports abilities and coordination through physical activities.
- b) It enhances creative and critical thinking through open-ended tasks.
- c) It nurtures musical talents and appreciation of natural sounds.
- d) It builds computer proficiency through technology-integrated projects.

29. What cognitive benefit is highlighted in Paragraph 4 regarding outdoor learning?

- a) It enhances memory retention through sensory-rich learning experiences.
- b) It accelerates reading capabilities through environmental reading materials.
- c) It improves problem-solving skills through real-world challenges.
- d) It boosts arithmetic skills through practical application in measurements.

30. In Paragraph 4, what does 'unstructured' most likely mean?

- a) Lacking discipline and order during learning sessions.
- b) Not organized according to a fixed pattern or rigid schedule.
- c) Not resulting in successful learning outcomes as expected.
- d) Conducted without supervision or direct oversight by teachers.

31. What does the term 'stewardship' refer to in Paragraph 5?

- a) Owning resources and having legal responsibility for them.
- b) Managing resources responsibly and caring for the environment.
- c) Ignoring the responsibilities associated with resource management.
- d) Mismanaging resources and failing to uphold environmental ethics.

32. Which benefit is associated with outdoor learning's impact on emotional well-being?

- a) Increased happiness
- b) Improved problem-solving
- c) Enhanced creativity
- d) Greater independence

33. What is the author's main purpose in writing this passage?

- a) To criticize traditional classrooms
- b) To promote outdoor education
- c) To analyze cognitive benefits
- d) To discuss environmental issues

34. Based on the passage, what can be inferred about students who engage in outdoor learning?

- a) They dislike theoretical knowledge.
- b) They are more environmentally conscious.
- c) They avoid physical activities.
- d) They prefer indoor classrooms.

35. What inference might be made about a student's future environmental behavior if they engage in outdoor learning programs?

- a) They might become indifferent to issues related to environmental conservation.
- b) They are likely to participate more actively in environmental conservation efforts.
- c) They will prefer engaging in indoor activities as they become adults.
- d) They are inclined to pursue advanced studies in biology or geography.

Reading Task B: Create a graphic organizer to visually represent the information extracted from the reading passage. (5 Points)

Section 3: Writing skill Test (25 Points)

Writing Task A:

1. Select **one** of the following topics below and create a graphic organizer to visually represent the information you want to write about it. You can either draw the graphic organizer on a separate sheet of paper or use a digital tool to create it.

2. Write 5 paragraphs about the topic you chose, with a total word count between 250 and 300 words.

Writing Topics

- A. Importance of Parental Involvement in Education
- B. Benefits of Extracurricular Activities for Students
- C. The Benefits of Regular Exercise on Mental Health
- D. The Importance of Sleep for Physical and Mental Health

Section 4 Speaking skill Test (25 Points)

Time: The speaking test will take about 45 minutes.

Directions: Read the text in the title of “Pros and Cons of Online Learning”. Then take notes in the form of mind map and use it to speak for 2-3 minutes. You have about 30 minutes to prepare. You may take notes in the space provided.

Pros and Cons of Online Learning (Published Sep 29, 2023)

João Firmino dos SantosJoão Firmino dos Santos

<https://www.linkedin.com/pulse/pros-cons-online-learning-jo%C3%A3o-firmino-dos-santos>

The delivery of education and training using information and communication technologies (ICT) is known as e-learning, or electronic learning. From K–12 through higher education to corporate training, it can be utilized to deliver a variety of courses and programs. E-learning has a lot of benefits, such as:

Convenience and adaptability: It's available 24/7 from any location with an internet connection. Because of this, e-learning lends itself to a fantastic option for students and learners who have demanding schedules or reside in remote locations.

Learning that is done at one's own pace rather than needing to keep up with a class or group is known as self-paced learning. This enables learners to study at the most effective pace for them and to focus on the areas where they need the most help.

E-learning courses are frequently more affordable than traditional ones in terms of cost in that there are no expenses related to renting, maintaining, or hiring instructors for physical classrooms or travel costs on the part of the learners.

Accessibility: People with disabilities and those who live in remote places may find education and training to be more accessible thanks to e-learning.

Content variety: E-learning courses may contain a range of materials, including text, videos, audio files, and interactive exercises. Learning becomes more interesting and useful as a result.

In addition to these benefits, e-learning has frequently been demonstrated to be equally effective as conventional classroom-based learning. For instance, a study by the U.S. Department of Education discovered that online learners did equally well as those who attended the identical courses in person.

Yet there may be certain drawbacks to online learning, such as: Lack of social interaction: E-learners could be deprived of the interactions with others that are frequently a part of traditional classroom learning. Students taking their first online courses may find this particularly difficult.

Technical issues: E-learners may run into technical issues, like slow internet connections or software bugs. This may impede their ability to learn and make it challenging for them to finish their courses on time.

Self-control: E-learners require self-control to keep up with their assignments and stay away from distractions. Some students may find this difficult, especially those who are new to online learning.

Overall, e-learning has many more benefits than drawbacks. E-learning is a practical, cost-effective, and efficient method.

The end of the test

Transcript for listening test

(The transcript is not printed in the test.)

Transcript (The transcript is not printed in the test.)

Clip 1: Adapted from <https://www.ucsfhealth.org/education/tips-for-staying-healthy>

A healthy lifestyle can help you thrive throughout your life. Making healthy choices isn't always easy, however. It can be hard to find the time and energy to exercise regularly or prepare healthy meals. However, your efforts will pay off in many ways, and for the rest of your life.

Steps you can take:

Be physically active for 30 minutes most days of the week. Break this up into three 10-minute sessions when pressed for time. Healthy movement may include walking, sports, dancing, yoga, running or other activities you enjoy.

Eat a well-balanced, low-fat diet with lots of fruits, vegetables and whole grains. Choose a diet that's low in saturated fat and cholesterol, and moderate in sugar, salt and total fat.

Avoid injury by wearing seatbelts and bike helmets, using smoke and carbon monoxide detectors in the home, and using street smarts when walking alone. If you own a gun, recognize the dangers of having a gun in your home. Use safety precautions at all times.

Don't smoke, or quit if you do. Ask your health care provider for help. UCSF's Tobacco Education Center offers smoking cessation and relapse prevention classes as well as doctor consultations for smokers trying to quit.

Brush your teeth after meals with a soft or medium bristled toothbrush. Also brush after drinking and before going to bed. Use dental floss daily.

Stay out of the sun, especially between 10 a.m. and 3 p.m. when the sun's harmful rays are strongest. You are not protected if it is cloudy or if you are in the water — harmful rays pass through both. Use a broad spectrum sunscreen that guards against both UVA and UVB rays, with a sun protection factor (SPF) of 15 or higher. Select sunglasses that block 99 to 100 percent of the sun's rays.

Clip 2: Advantages of Distance Learning (youtube.com)

<https://www.youtube.com/watch?v=4m-l-QpqxOo>

Distance learning courses are useful, accessible, and affordable way to get a nationally recognized and expected qualification. There are a range of benefit for taking a distance learning qualification, including flexibility. With distance learning causes, students can complete the course anywhere any time, and at their own pace. Making learning more convenient for those with a busy lifestyle.

Low-cost

Online courses are generally less expensive than other further education courses making learning more accessible to everyone.

Learn while you work,

Students can complete distance learning courses while working part of full-time since they can choose when they wish to study. Working while studying offers a steady income. Stability and allow students to build up experience.

Stay interested

With innovative, interactive resources, distance learning, offers an engaging alternative to traditional learning method. Skills network, use video content, interactive games, and challenges to motivate students through their course.

Over the last few years, the popularity of distance learning courses has grown remarkably. The skills network has made this demand by expanding its range of all live distance, learning courses for students, switching to gain new skills and improve their knowledge.

Online distance learning platforms have taken great strides in enhancing learner experience. The skills that work online learning platform equal is dedicated to providing engaging, exciting and informative resources. That will help students learn and progress in their careers.

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

เกณฑ์สำหรับการตรวจภาระงานที่เป็นสมรรถนะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ครู (Speaking Rubrics)

(Adapted from Rubrics for Speaking Test of Delaware City Schools)

Source: https://www.dcs.k12.oh.us/cms/lib07/OH16000212/Centricity/Domain/104/Rubric_Speaking.pdf

	Fluency	Pronunciation and accent	Vocabulary	Grammar	Details
5	Smooth and fluid speech; few to no hesitations; no attempts to search for words; volume is excellent.	Pronunciation is excellent; good effort at accent	Excellent control of language features; a wide range of well-chosen vocabulary	Accuracy & variety of grammatical structures	Excellent level of description; additional details beyond the required
4	Smooth and fluid speech; few hesitations; a slight search for words; inaudible word or two.	Pronunciation is good; good effort at accent	Good language control; good range of relatively well-chosen vocabulary	Some errors in grammatical structures possibly caused by attempt to include a variety.	Good level of description; all required information included
3	Speech is relatively smooth; some hesitation and unevenness caused by rephrasing and searching for words; volume wavers.	Pronunciation is good; Some effort at accent, but is definitely non-native	Adequate language control; vocabulary range is lacking	Frequent grammatical errors that do not obscure meaning; little variety in structures	Adequate description; some additional details should be provided
2	Speech is frequently hesitant with some sentences left uncompleted; volume very soft.	Pronunciation is okay; No effort towards a native accent	Weak language control; basic vocabulary choice with some words clearly lacking	Frequent grammatical errors even in simple structures that at times obscure meaning.	Description lacks some critical details that make it difficult for the listener to understand
1	Speech is slow, hesitant & strained except for short memorized phrases; difficult to perceive continuity in speech; inaudible.	Pronunciation is lacking and hard to understand; No effort towards a native accent	Weak language control; vocabulary that is used does not match the task	Frequent grammatical errors even in simple structures; meaning is obscured.	Description is so lacking that the listener cannot understand

Total score = 25 points

เกณฑ์สำหรับการตรวจภาระงานที่เป็นสมรรถนะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ครู (Writing Rubrics)

1. Content (5 points)

- 5 points: Ideas are clear, well-developed, and fully address the prompt.
- 4 points: Ideas are mostly clear and relevant, with good development.
- 3 points: Ideas are somewhat clear and relevant, with basic development.
- 2 points: Ideas are unclear or not fully developed.
- 1 point: Ideas are off-topic or poorly developed.

2. Organization (4 points)

- 4 points: Writing is logically structured with clear transitions.
- 3 points: Writing is mostly well-organized with some transitions.
- 2 points: Writing has basic structure but lacks clear transitions.
- 1 point: Writing is disorganized and hard to follow.

3. Language Use (4 points)

- 4 points: Excellent use of vocabulary, grammar, and syntax.
- 3 points: Good use of vocabulary, grammar, and syntax with minor errors.
- 2 points: Adequate use of vocabulary, grammar, and syntax with noticeable errors.
- 1 point: Poor use of vocabulary, grammar, and syntax with frequent errors.

4. Voice and Tone (3 points)

- 3 points: Consistent and appropriate voice and tone for the audience.
- 2 points: Mostly appropriate voice and tone, with minor inconsistencies.
- 1 point: Inconsistent or inappropriate voice and tone.

5. Mechanics (4 points)

- 4 points: Free from spelling, punctuation, and formatting errors.
- 3 points: Few minor errors in spelling, punctuation, and formatting.
- 2 points: Noticeable errors in spelling, punctuation, and formatting.
- 1 point: Frequent errors in spelling, punctuation, and formatting.

Total Score: _____ / 20

ผลการวิเคราะห์ค่า p และค่า r ของแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อ	N	ค่า p	ค่า r	ผลการพิจารณา
Item1	30	.60	.27	ใช้ได้
Item2	30	.67	.43	ใช้ได้
Item3	30	.60	.57	ใช้ได้
Item4	30	.67	.47	ใช้ได้
Item5	30	.67	.60	ใช้ได้
Item6	30	.63	.29	ใช้ได้
Item7	30	.63	.27	ใช้ได้
Item8	30	.70	.37	ใช้ได้
Item9	30	.67	.64	ใช้ได้
Item10	30	.60	.27	ใช้ได้
Item11	30	.60	.58	ใช้ได้
Item12	30	.60	.47	ใช้ได้
Item13	30	.53	.50	ใช้ได้
Item14	30	.67	.57	ใช้ได้
Item15	30	.70	.60	ใช้ได้
Item16	30	.63	.68	ใช้ได้
Item17	30	.67	.47	ใช้ได้
Item18	30	.57	.80	ใช้ได้
Item19	30	.70	.70	ใช้ได้
Item20	30	.67	.64	ใช้ได้
Item21	30	.70	.51	ใช้ได้
Item22	30	.63	.37	ใช้ได้
Item23	30	.77	.53	ใช้ได้
Item24	30	.70	.49	ใช้ได้
Item25	30	.60	.60	ใช้ได้

ข้อ	N	ค่า p	ค่า r	ผลการพิจารณา
Item26	30	.57	.33	ใช้ได้
Item27	30	.70	.46	ใช้ได้
Item28	30	.60	.54	ใช้ได้
Item29	30	.67	.60	ใช้ได้
Item30	30	.57	.47	ใช้ได้
Item31	30	.57	.38	ใช้ได้
Item32	30	.70	.56	ใช้ได้
Item33	30	.57	.27	ใช้ได้
Item34	30	.63	.70	ใช้ได้
Item35	30	.70	.30	ใช้ได้
Item36	30	.43	.20	ผ่านเกณฑ์
Item37	30	.47	.13	ไม่ผ่านเกณฑ์
Item38	30	.43	.33	ผ่านเกณฑ์
Item39	30	.37	.07	ไม่ผ่านเกณฑ์
Item40	30	.47	.24	ผ่านเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครู
ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ส่วนที่เป็นปรนัย)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha ^a	N of Items
.863	35

Printout ค่า t-test ของสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครูก่อนเรียนและ
หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Posttest	80.27	30	3.982	.727
	Pretest	44.47	30	3.267	.596

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 Posttest & Pretest	30	.626	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval				
				of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 Posttest - Pretest	35.800	3.199	.584	34.605	36.995	61.293	29	.000

Printout ค่า t-test ของสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
จำแนกตามสมรรถนะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	PostL	21.20	30	1.669	.305
	PreL	12.23	30	1.223	.223
Pair 2	PostS	20.90	30	1.398	.255
	PreS	11.63	30	1.650	.301
Pair 3	PostR	19.87	30	1.224	.224
	PreR	10.80	30	1.375	.251
Pair 4	PostW	18.30	30	1.291	.236
	PreW	9.80	30	1.562	.285

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	PostL & PreL	30	.534	.002
Pair 2	PostS & PreS	30	.761	.000
Pair 3	PostR & PreR	30	.004	.983
Pair 4	PostW & PreW	30	.458	.011

Paired Samples Test

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig.(2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	PostL - PreL	8.967	1.450	.265	8.425	9.508	33.872	29	.000
Pair 2	PostS - PreS	9.267	1.081	.197	8.863	9.670	46.967	29	.000
Pair 3	PostR - PreR	9.067	1.837	.335	8.381	9.753	27.033	29	.000
Pair 4	PostW - PreW	8.500	1.503	.274	7.939	9.061	30.978	29	.000

**ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้สมรรถนะ
วิชาชีพครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**

หน่วย การเรียนรู้ที่	ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่			รวม	ค่า IOC
			1	2	3		
1 Education	1	จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1
	2	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้จริง	+1	+1	+1	3	1
	3	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการทำงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์	0	+1	+1	2	0.67
	4	กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1
	5	กิจกรรมก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-task) มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1
	6	กิจกรรมปฏิบัติการงาน (Task cycle) มีความเหมาะสม	+1	0	+1	2	0.67
	7	กิจกรรมศึกษาและวิเคราะห์ภาษา (Language Focus) มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1
	8	สื่อที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
	9	เนื้อหาที่ใช้สอนมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1
	10	เนื้อหา มีการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ	+1	+1	+1	3	1
	11	เนื้อหาเหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้สอน	+1	+1	+1	3	1
	12	การประเมินผล (Evaluation Task) มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1
2 Health	1	จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1
	2	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้จริง	+1	+1	+1	3	1
	3	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการทำงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์	+1	+1	+1	3	1
	4	กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1
	5	กิจกรรมก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-task) มีความเหมาะสม	0	+1	+1	2	0.67

หน่วย การเรียนรู้ที่	ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่			รวม	ค่า IOC
			1	2	3		
	6	กิจกรรมปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1
	7	กิจกรรมศึกษาและวิเคราะห์ภาษา (Language Focus) มีความเหมาะสม	+1	+1	0	2	0.67
	8	สื่อที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
	9	เนื้อหาที่ใช้สอนมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1
	10	เนื้อหา มีการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ	+1	0	+1	2	0.67
	11	เนื้อหาเหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้สอน	+1	1	+1	3	1
	12	การประเมินผล (Evaluation Task) มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1

**แบบสอบถามความคิดเห็นของ
นักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ความหมายของค่าระดับความคิดเห็นมีดังนี้

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด	2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง	4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด	

รายการความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ					
2. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการพูดภาษาอังกฤษ					
3. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ					
4. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการเขียนภาษาอังกฤษ					
5. กิจกรรมชั้นปฏิบัติการงานช่วยให้ฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย					
6. กิจกรรมชั้นปฏิบัติการงานช่วยให้พูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ					
7. กิจกรรมชั้นปฏิบัติการงานช่วยส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ					
8. กิจกรรมชั้นปฏิบัติการงานช่วยในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ					
9. กิจกรรมชั้นปฏิบัติการงานช่วยให้ได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ					
10. กิจกรรมชั้นปฏิบัติการงานช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย					
11. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยให้การฟังภาษาอังกฤษเป็นระบบ					
12. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเตรียมความพร้อมก่อนพูดภาษาอังกฤษ					
13. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่านได้ครบถ้วน					
14. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยวางแผนการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน					

รายการความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
15. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้การฟังภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น					
16. การวิเคราะห์ภาษาช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดภาษาอังกฤษ					
17. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น					
18. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษา					
19. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติจริง					
20. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ					
21. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ					
22. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยลดความเครียดในการใช้ภาษาอังกฤษ					
23. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ					
24. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
25. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยให้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพ					

+++++Thank you for your cooperation. +++++

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็น
ของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	สรุป ค่า IOC
	1	2	3		
1. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1
2. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
3. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1
4. กิจกรรมก่อนการปฏิบัติภาระงานมีประโยชน์ต่อการเขียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
5. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยให้ฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย	+1	+1	+1	3	1
6. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยให้พูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ	+1	+1	+1	3	1
7. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1
8. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
9. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยให้ได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	+1	+1	+1	3	1
10. กิจกรรมขั้นปฏิบัติภาระงานช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1
11. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยให้การฟังภาษาอังกฤษเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1
12. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเตรียมความพร้อมก่อนพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
13. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่านได้ครบถ้วน	+1	+1	+1	3	1
14. เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยวางแผนการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	3	1
15. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้การฟังภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1

รายการความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	สรุป ค่า IOC
	1	2	3		
16. การวิเคราะห์ภาษาช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
17. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1
18. การวิเคราะห์ภาษาช่วยให้เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษา	+1	+1	+1	3	1
19. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	3	1
20. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
21. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
22. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยลดความเครียดในการใช้ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
23. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1
24. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1
25. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยให้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1

@@

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.850	25

@@

ที่ อว 8612/ว 202

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

นครปฐม 73000

12 กรกฎาคม 2567

๑

เรื่อง ขอเผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยรัตนนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับทุนจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ดำเนินการวิจัยในชุดโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” ซึ่งประกอบด้วย ชุดโครงการย่อย จำนวน 2 โครงการ ดังนี้ โครงการย่อยที่ 1 เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู” ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ และโครงการย่อยที่ 2 เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู” ของอาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ซึ่งบัดนี้คณะผู้วิจัยได้จัดทำรายงานการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอเผยแพร่ผลงานวิจัยดังกล่าวแก่หน่วยงานของท่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์และเผยแพร่ต่อไป ทั้งนี้สามารถดาวน์โหลดผลงานวิจัยตามลิงก์นี้ <https://bit.ly/4cAFcbA> หรือ QR Code ดังรายละเอียดด้านล่างนี้

ทั้งนี้ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย และกรุณาส่งแบบรับรองการใช้ประโยชน์กลับมายังคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อไว้เป็นหลักฐานสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ คณะศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

๑

เรียน ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด
เพื่อโปรดทราบ เห็นควรมอบ
- งานพัฒนาฯ ดำเนินการ
- หน่วยธุรการตอบขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ชินัน บุณเริงรัตน์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

โทร. 062-9199536

โทรสาร 034 255 796

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร
"WORKPLACE HAPPINESS"

13 ส.ค. 2567

ข้อมูลผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์